

Siedem

groszy

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA - SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

PONIEDZIAŁEK, 4 CZERWCA 1934

NR. 151

Uroczysta konsekracja śląskiego Biskupa-Sufragana

J. E. ks. dr. Bromboszcza w Mysłowicach

Już w sobotę wieczorem stanęły Mysłowice w odświętnej szacie z racji zbliżającej się konsekracji biskupiej. Kościół parafialny przystrojony — z wielką iluminowaną mitrą biskupią, z chorągwiami narodowymi i kościelnymi tonął w blasku reflektorów tak samo kościół Mariacki. Przed kościołem nowym stanęła staraniem miasta okazała brama powitalna, obita czerwoną materią — na wierzchu dwa duże krzyże, a pod spodem napis „Ecce sacerdos Magnus”. Około kościoła starego stanęła druga brama (biało-czerwona), wzniesiona przez kopalnię i otoczona lampami górniczymi; u góry napis — pozdrowienie górnicze „Szczęść Boże”.

O godz. 10 rozległo się przez półgórny nad miastem potężne, radosne bicie dzwonów, jakby chcące po całej diecezji wznieść zapowiedź niedzielnej uroczystości.

W niedzielę 3 bm. od samego rana panował na ulicach Mysłowic ożywiony ruch. Nastroje wybitnie odpustowe: kramiki około kościołów, odświętne szaty, wielkie grupy ludzi.

Około godz. 9 zaczęli nadjeżdżać goście: duchowieństwo niemal z całej diecezji i z dalsza, delegacje ze sztandarami, goście i dostojnicy świeccy.

Z duchowieństwa byli obecni: księża prałaci Szwańnoch, Kubis, regens Maśliński z Krakowa, ks. kan. Mathea, ks. kanon Biencek, ks. radca Czempliel, ks. radca Koźlik, ks. radca Skrzypczyk i w. in.

Krótko przed godz. 10 nadjechali z Katowic Ich Ekscelencje księża biskupi Adamski i Gawlina i wicewojewoda dr. Saloni, na których czekali już Ich E. Księża Biskupi Kubina i dr. Bromboszcz, korporacje miejskie z burm. dr. Karczewskim na czele i bardzo liczne grono przedstawicieli społeczeństwa myśłowickiego.

Przybyłych dostojników powitał imieniem miasta burm. dr. Karczewski.

Poprowadzona bardzo licznymi sztandarami i dziatwą w bieli, punktualnie o godz. 10 wyruszyła procesja z orkiestrą do kościoła parafialnego. Pod baldachimem, niesionym przez kolejarzy, kroczyli księża Kościoła.

Przed kościołem ustawił się szpaler, złożony z kilkuset dzieci w bieli; dostojników kościelnych powitały fanfary. Kościół wypełnili: poczty sztandarowe, delegacje, goście i wierni.

Porządek — wszędzie wzorowy — utrzymywały policja, straż ogniowa i obywatelska.

Kościół pomieścił zaledwie nikłą część wiernych; dla pozostałych rzesz odprawił przy ołtarzu połowym przy bocznym wejściu do kościoła — cichą mszę św. ks. wikary Kuczera.

Ceremonia konsekracji dokonał J. E. Ks. Biskup Adamski w asyście Ich Ekscel. księży biskupów Kubiny i Gawliny.

Bullę papieską odczytał uroczystie ks. kanclerz Bienieć. Podczas odmawiania litanji do Wszystkich Świętych konsekrowany ks. biskup - sufragan leżał w stopni ołtarza krzyżem. W tym czasie rozległy się w mieście owacyjne detonacje. Uroczystą sumę celebrował J. E. Ks. Biskup Adamski. Po konsekracji J. E. Ks. Biskup Adamski, konsekrator wręczył J. E. Ks. Bisk. - Sufraganowi dr. Bromboszczowi insygnia biskupie: mitrę, pierścień i pastorał, a w kościele zabrzmiało potęż-

Fragment z uroczystości konsekracyjnych J. E. Ks. Biskupa-Sufragana Bromboszcza w Mysłowicach: Ks. Bisk. Bromboszcz pomiędzy biskupami-konsekratorami: J. E. Kubiną i J. E. Gawliną

ne „Te Deum laudamus” — w tym czasie nowy biskup - sufragan udzielił wiernym w kościele i przed kościołem swego pierwszego błogosławieństwa arcybiskupiego. Śpiewał chór kościelny pod batutą p. Mizera. Po konsekracji odprowadzono w procesji z orkiestrą — księży biskupów i duchowieństwa na probostwo, gdzie wszystkie sztandary i delegacje ustawiły się otwartym czworobokiem. Tutaj dziewczęta wygłosiły dwie deklamacje (polską i niemiecką), a następnie ks. biskup - sufragan podziękował parafjanom

po polsku i po niemiecku. Z tysięcy mer-si zabrzmiały okrzyki na cześć ks. biskupa - sufragana.

O godz. 20-tej odbył się w pięknie przystrojonej przez miasto auli Semin. Ochroński przy placu Wolności raut — staraniem miasta, z udziałem chóru męskiego „Echo”.

Około godz. 20,30 wyruszył z placu przed kościołem św. Krzyża urządzony przez miasto obrzymi pochód z setką pochodni i z lampjonami.

Kościół były iluminowane, miasto,

domy, okna — udekorowane. Późnym wieczorem jeszcze było rojno na ulicach miasta. Takiej uroczystości Mysłowice jeszcze nie przeżywały. Wielka radość, że diecezja śląska otrzymała drugiego biskupa, w osobie niedawnego proboszcza Mysłowic, nie przestanie ożywiać serc diecezjan, a szczególnie serc parafjan myśłowickich.

J. E. Ks. Biskupowi - Sufraganowi dr. Teofilowi Bromboszczowi najserdeczniejsze „Ad multos annos”.

Okropna zemsta za wzgardzoną miłość

Œcha ponurej tragedji miłosnej w Łodzi

Łódź, 3 czerwca.

Sąd Okręgowy w Łodzi rozpatrywał w ub. sobotę ciekawą sprawę. Na ławie oskarżonych zasiadła 24-letnia Marianna Wójtowiczówna z Łodzi, ul. Gdańska 21, której akt oskarżenia zarzucał zabójstwo swego narzeczonego 27-letniego Antoniego Szymańskiego, do którego strzelała pięciokrotnie z rewolweru.

Oskarżona poznała śp. Szymańskiego już przed kilku laty. Obiecał on jej ożenek po odbyciu służby wojskowej. Gdy jednak jego rocznik został powołany do wojska, on pozostał w domu, gdyż został chwilowo urlopowany. Wobec tego oskarżona nalegała o przyspieszenie terminu ślubu, na co wtenczas Szymański jej oświadczył, że matka nie zezwala mu na zawarcie

ślubu. Mimo wszystko zamówili w kościele na przedmieściu mszę św., w czasie której przysięgali sobie dożgonną przyjaźnią.

Pewnego dnia jeden z kolegów doniósł mu, że naręczona Szymańskiego zdradza go z innym. Wobec tego Szymański postanowił z nią zerwać. Po pewnym czasie, gdy się znowu pogodzili zawiadomiła oskarżona narzeczonego, że wkrótce zostanie matką. Wiadomość tę śp. Szymański przyjął chłodno, a nawet później zwracał na nią mniej uwagi, zabawiając się więcej z kolegami w karty. Przynębiona tem oskarżona postanowiła popełnić samobójstwo. W tym celu skradła ona rewolwer z kieszeni palta jednego z kolegów Szymańskiego. Zaniepokojony tem

Szymański poszedł do narzeczonej, żądając zwrotu rewolweru. Odrzekła mu wówczas, że rewolwer zostawiła u swej przyjaciółki. Gdy na nalegania Szymańskiego wreszcie zdecydowała się iść z nim do przyjaciółki po rzekomo pozostawiony u niej rewolwer, Szymański zaczął czynić jej wyrzuty, że dopuściła się kradzieży w jego mieszkaniu. Podenerwowana tem Wójtowiczówna dobiła z torebki rewolwer i strzeliła do narzeczonego. Szymański padł trupem na miejscu.

Oskarżona na rozprawie ze skrucą przyznała się do winy i prosiła o łagodny wymiar kary. Sąd przyznając jej najdalej idące okoliczności łagodzące skazał ją na 3 miesiące więzienia z zawieszeniem wykonania kary na 2 lata. (k)

Nadużycia w III Urzędzie Skarbowym w Katowicach

Zawieszenie naczelnika Herza — Aresztowanie sekwestratora Matyki

W ostatnich dniach władze skarbowe wykryły w Katowicach wielką afere, w którą zamieszani są: naczelnik III Urzędu Skarbowego w Katowicach, Herz, oraz sekwestrator tegoż urzędu, Matyka, dawniejszy członek i działacz Związku Legionistów, wykluczony ze Związku po wykryciu poważnych nadużyć skarbowych.

W związku z temi nadużyciami zawieszony został w urzędowaniu naczelnik Herz, oraz wspomniany Matyka, którego w sobotę z polecenia prokuratora aresztowano i odstawiono do więzienia. Herz otrzymał ścisły nakaz niewydalania się z domu.

Jak nas informują, zarzuca się m. in. Herzowi, a głównie Matyce, że mieli się dopuścić sprzeniewierzenia pieniędzy skarbowych oraz oszustw na szkodę osób prywatnych, m. in. na szkodę b. właściciela Fabryki Maszyn Górniczych w Za-

łężu Wagnera, skarżącego obecnie Skarb Państwa o odszkodowanie przed Trybunałem w Hadze. W. jest obywatelem niemieckim i zamieszkuje w Bytomiu.

W związku z tą aferą przesłuchano w ub. tygodniu cały szereg urzędników skarbowych, celem stwierdzenia, czy H. i M. nie mieli ewentualnie współników oraz

celem ustalenia wysokości sprzeniewierzonych sum.

Jak nas informują, naczelnik działu podatkowego w Wydziale Skarbowym Woj. Śląskiego, p. Dziubiński, bawiący obecnie na urlopie, przeniesiony będzie w stan spoczynku.

Tajemnicze samobójstwo kobiety

pod kołami pociągu

Dnia 3 bm. rano około godziny 7-mej na torze kolejowym obok przejazdu, przy kolonii Staro-Labeckiej w Dąbrowie, znaleziono zmasakrowane zwłoki młodej, około 26 lat liczącej kobiety, która, jak się okazało, popełniła samobójstwo.

Koła lokomotywy przepołuwały jej czaszkę, oraz obcięły obydwie nogi, poniżej kolan. Nazwiska samobójczyni, której zwłoki zabezpieczono na miejscu, dotychczas nie zdołano stwierdzić.

Z nędzy popełnił samobójstwo

Tragiczny krok żyda

Dnia 3 bm. w mieszkaniu własnym, przy ulicy 1 Maja 12 w Sosnowcu, targnął się na swe życie 40-letni Neuman Grojner.

Rano, gdy wstał z łóżka poszukał sznura i powiesił się na haku.

Rzęzenie konającego usłyszeli domownicy,

odecinając wisielca, który jeszcze żył. Przewieziono go do szpitala, lecz mimo pomocy zmarł. Jak stwierdzono, nieszczęśliwy popadł w ogromne trudności materialne, i nie widząc wyjścia z sytuacji, w przystępie zdenerwowania, popełnił samobójstwo.

Z obrad ojców mięsna Mikołowa

W ub. piątek odbyło się posiedzenie rady miejskiej miasta Mikołowa, na którym rozpatrywano kilka drobnych spraw. Między innymi rada przyjęła do zatwierdzającej wiadomości protokoły z rewizji głównej kasy miejskiej za miesiąc kwiecień i maj. P. Janow Dudzikowi udzielono w drodze wyjątku pozwolenie na budowę domu mieszkalnego z tem, że złoży zabezpieczenie w wysokości 1690 zł. na rozbudowę ulicy. Z cechem rzeźników zawrąto umowę na budowę sołarni i

składnicy skór, która mieścić się będzie przy rzeźni miejskiej.

Z kolei rada przyjęła do zatwierdzającej wiadomości protokoły odbiorcze z przeprowadzonych robót brukarskich i kanalizacyjnych ulic Jamny, Skotnicy i Żwirki i Wigury. W końcu rada wyraziła zgodę na zaciągnięcie pożyczki w wysokości 25.000 zł. z Śląskiego Okręgowego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego. Pożyczka służyć ma na zakup potrzebnych przyborów szkolnych w nowo-wybudowanym gmachu szkolnym. (ok)

Przygnieciony windą w biedaszybie

Straszny wypadek w Zagłębiu

W ub. sobotę w jednym z biedaszybów na terenach Tow. Sosnowieckiego miał miejsce tragiczny wypadek, który pociągnął za sobą ofiarę życia ludzkiego.

Bezrobotni pracowali przy pogłębianiu biedaszybu i w chwili, gdy na dnie znajdował 25-letni Wiktor Wójcik, spuszczo windę z drzewem.

Nieszczęśliwy prawdopodobnie nie uważał niebezpieczeństwa i nie usunął się na czas, to też winda z ciężarem przygniotła go prosto do ziemi.

Kiedy w okropny sposób rannego wydobyto na powierzchnię, żył jeszcze jakiś czas, lecz w drodze do szpitala zmarł.

Siekierą chciał zmasakrować teściów

Każdy kij ma dwa końce

W dniu 2 bm. popoł. dom nr. 3 na kolonii „Falwy” w Zgodzie był widownią wielkiej awantury. Zamieszkali tam Kluzowie wraz z 27-letnim zięciem, Stefanem Benzem, żył od dłuższego czasu w wielkiej niezgodzie. W krytycznym dniu Benz wrócił w stanie silnie pod-

chmielonym do domu, gdzie chwyciwszy za siekiere, rozpoczął demolować mieszkanie teściów.

Rozgniewany takim postępowaniem, Kluz wydarł Benzowi siekiere i zadał nią szereg poważnych ran zięciowi. Rannego przewieziono do szpitala hutniczego w Świętochłowicach. (ok)

Jubileusz Banku Ludowego w Hajdukach

W tych dniach odbyła się w Hajdukach uroczystość jubileuszowa Banku Ludowego 31-go maja minęło 10 lat od chwili powołania do życia tej spółdzielni bankowej, wielce zasłużonej w akcji kredytowania swych członków. Bank wydał drukiem broszurkę, ilustrującą barwnie powody założenia i rozwój banku oraz wskazania dla pracy spółdzielczej na przyszłość.

Uroczystość rozpoczęła się mszą św. na intencję banku. W zebraniu jubileuszowym wzięli udział: Rada nadzorcza banku z preze-

sem i inicjatorem-założycielem p. Teofilem Paczyńskim, zarząd, przedstawiciele władz powiatowych, komunalnych, policji, patronatu z Poznania, bankowości, miejscowych głównych stanów, Zespołu Towarzystw i bratnich okolicznych Banków Ludowych. Piękny referat p. dyr. Swiderskiego, przedstawiający syntetyczne znaczenie i rozwój Banku Ludowego w gminie, został nagrodzony oklaskami. Następnie zebrali goście i reprezentanci składali władzom banku życzenia dalszej owocnej działalności, przy czym z pełną satysfakcją podkreślali ze wszech miar rozumną i przetrwaną pracę, opartą na zasadach spółdzielczości. Bank, oparty rzeczywiście na zaufaniu społeczeństwa miejscowego, którego

Straszna katastrofa samochodowa w Piotrowicach Śl.

Tragiczna śmierć lekarza krakowskiego

W sobotę o godz. 19 wydarzyła się na szosie mikołowskiej w Piotrowicach Śl., pod Katowicami, straszna katastrofa samochodowa, której ofiarą padł lekarz krakowski, śp. dr. Fiałek Bogdan, jadący wspólnie z inż. Nazarewiczem z Łazisk.

O wspomnianym czasie jechał z Piotrowic do Kamionki samochód osobowy Śl. 9314, którym kierował właściciel samochodu Jan Goryla z Wetnowca. Z prze-

ciwej strony nadjechał w tym samym czasie przepisowo samochód inż. Nazarewicza, Śl. 2831, kierowany przez niego samego. Obok inż. N. siedział dr. Fiałek. Tuż za przejazdem kolejowym, w lesie, nastąpiło nagłe zderzenie obu samochodów, przy czym samochód inż. N. uległ zniszczeniu. Wskutek rozbicia się przedniej szyby, rozpryskujące się szkło przecięło arterie na szyi śp. dr. Fiałka, który

Procesja Bożego Ciała w parafii N. M. P.

W niedzielę odbyła się na terenie parafii N. M. P. w Katowicach uroczysta procesja Bożego Ciała z kościoła N. M. P. Po mszy św., celebrowanej przez ks. prał. Szramka z asystą ruszyła procesja ulicami Piłsudskiego na Rynek, ul. 3 Maja, Stawowa, Młyńska, Poprzeczną, Mieleckie-go i Marjacką, zatrzymując się po drodze przy b. pięknie udekorowanych ołtarzach. Dony na ulicach, której kroczyła procesja, były bogato udekorowane. Przy ołtarzach pienia wykonywał chór „Ogniw”, pod batutą dyr. Stońskiego, a straż honorową pełnili Sokoli z gniazda katowickiego w mundurach.

Złot Sokołów okr. II.

W dn. 3 bm. odbył się na boisku K. S. „Rozwój” w Katowicach przy koszarach 73 pp. Złot okręgu II, Sokoła z udziałem Sokółków z III i V okręgu. Na program Złota składały się m. in. różne popisy sekcji sportowych poszczególnej gniazd i pokaz obrony przeciwlotniczej. W Zlocie brało udział około 300 Sokółków, wykazując swą sprężystość i karność sokoła.

Cygańskie wesele na Śląsku

W Wlk. Hajdukach odbyła się dn. 3 bm. oryginalna uroczystość weselna syna polskiego króla cygańskiego z piękna cyganką hiszpańską, oraz koronacja króla cyganów polskich, Michała Kwieka. Oryginalna ta uroczystość sięgająca do ogrodu Trójcy w Hajdukach tłumy ciekawych, podziwiających popisy chóru cygańskiego oraz ciekawe tańce cygańskie. W uroczystości brało udział wielu zagranicznych „królów” cygańskich, m. in. także ze Stanów Zjednoczonych.

Beduini, indjanie w Katowicach

Wczoraj Katowice gościły w swych murach najmilszych gości — malutkich „zuchów”-harcerzy, którzy zjechali się tłumnie z krańców całego Śląska na pierwsze swe święto do Stolicy Województwa Śląskiego. Uroczystość swoją rozpoczęli z Bogiem, wysłuchawszy pobożnie Mszy św. w kościele garnizonowym, poczem w barwnych szeregach udali się przed gmach wojewódzki, defilując przed przedstawicielami władz państwowych. Pięknie przedstawiał się długi korowód malców, przystrojonych w stroje krakowiaków, indjan, krzyżowców, rycerzy średniowiecznych, kosynierów, beduinów na wielbłądach itp. Defilada „zuchów” wypadła wspaniale, to też licznie zgromadzona publiczność gorąco oklaskiwała małych anilisjskich.

Popołudniowy program „święta zuchów” wypełniły pokazy i zabawy na boisku „Pogoni”.

KĄŻDY CZYTELNIK dziennika „SIEDEM GROSZY” posiadać powinien kartę kwitową abonamentową miesięcznych na rok 1934. Dla posiadaczy kart przygotujemy wielką niespodziankę. Prenumeratory pocztowi zachowywać powinni wszystkie pokwitowania.

wybitni przedstawiciele zasiadają w Radzie, zalicza się do jednych z pierwszych i najsprawniej funkcjonujących Banków Ludowych na G. Śląsku i ma wszelkie dane i widoki korzystnego rozwoju w przyszłości. Bank wypłaca za 1933 rok 5 proc. dywidendy swym członkom.

Naknieć przemówił wiceprezes Rady p. dr. Stateczny, wręczając prezesowi p. Paczyńskiemu i dyr. Swiderskiemu za zasługi położone w ubiegłym 10-leciu dla banku piękne złoczone plakiety na pamiątkę.

Katowice. 6,30 „Kiedy ranne wstają zorze”, 6,35 Płyty. 6,40 Gimnastyka. 6,55 Płyty. 7,10 Płyty. 7,20 Chwilka pań domu. 11,57 Sygnal czasu. 12,03 Wiadomości meteorologiczne. 12,10 Płyty. 14,15 Cedula Gieldy w Katowicach. 16,00 Orkiestra dęta. 16,45 Recital śpiewaczy. 17,00 „Łamigłówek”. 17,15 Koncert kameralny. 18,45 Pogadanka Brunona Winawera. 19,15 Recital śpiewaczy. 19,50 Wiadomości sportowe. 20,12 Muzyka lekka. 21,00 Capstrzyk Marymarki Wojennej z Gdyni. 21,02 Porady radiotechniczne. 21,12 Koncert muzyki litewskiej. 22,15 Muzyka taneczna.

RADJO.

REPERTUAR KIN.

KATOWICE. Capitol: „Symfonia życia”. Casino: „Złoty księż”. Colosseum: „Kobryta i bestia”. Palace: „Tancerki z Buenos Aires”. Rialto: „Ja w dzień, ty w nocy”. Unton: „Student zebrał” i „Biała truździ”. Dębina: „Milion na ulicy” i „F. 13”.

KRÓL. HUTA. Apollo: „Uśmiech szczęścia” i „Noc na froncie”. Colosseum: „Wampir z Duesseldorfu” i „Maharadża Rampuru”.

SZOPIENICE. Helios: „Rał podlotków” i „Szył L. 23”.

RYBNIK. Apollo: „Pieśniarz Warszawy” i „Pat i Palachon”. Palace: „Pieśń nad kolyską”.

REPERTUAR CYRKU STANIEWSKICH W KATOWICACH.

PONIEDZIAŁEK: 1 przedstawienie o 8,30 wiecz.

WTOREK: 2 przedstawienia o godz. 4,15 popoł. i 8,30 wiecz. Na przedstawienie popoł. o 4,15 popoł. ceny biletów niższe od 50 gr. galeria) i od 1 zł. miejsca siedzące (lawki).

ŚRODA: 2 przedstawienia o godz. 4,15 popoł. i 8,30 wiecz. Na przedstawienie popoł. o 4,15 popoł. ceny biletów niższe od 50 gr. (galeria) i od 1 zł. miejsca siedzące (lawki).

CZWARTEK: 1 przedstawienie o godz. 8,30 wiecz.

PIĄTEK: 1 przedstawienie o godz. 8,30 wiecz.

SOBOTA: 2 przedstawienia o g. 4,15 popoł. i 8,30 wiecz. Na przedst. popołudniowe ceny biletów niższe od 50 gr. do 1 zł.

NIEDZIELA: 2 przedstawienia o g. 4,15 popoł. po cenach niższych i o g. 8,30 w.

Najwyższy szczyt Ameryki

Wyprawa w góry Ameryki Południowej po rocznym przygotowaniu wyruszyła z Polski w listopadzie 1933 r. do Buenos Aires w Argentynie. Skład wyprawy: dr. K. Narkiewicz - Jodko — asystent Uniwersytetu Warszawskiego, kierownik wyprawy, inż. A. Karpiński — meteorolog, dr. J. Dorawski — lekarz wyprawy, inż. S. Daszyński — geolog, inż. S. Osiecki — kinematograf, W. Ostrowski — fotograf.

W Buenos Aires, dzięki wydatnej pomocy poselstwa polskiego, uzyskano poparcie władz miejscowych i protektorat argentyńskiego Touring Clubu. 23. 11. 33 wyprawa wyruszyła z Buenos Aires do San Juan, stolicy prowincji tejże nazwy. Cel wyprawy był potrójny: alpinistyczny, różnymi drogami osiagając szczyt. Druga grupa osiaga szczyt już w czasie burzy, naukowy i propagandowy. W planie alpinistycznym zamierzano dokonać szeregu

wejść na szczyty nieznanego bliżej masywu górskiego Romada i dokonać wejścia na najwyższy szczyt — Aconcagna.

W dziale naukowym miał być przeprowadzony szereg prac w dziedzinie fizyki, meteorologii, fizjologii i geologii oraz szkie topograficzne terenów nieznanych.

Wyprawa opuściła San Juan autami, udając się do małej osady górskiej Tamperias, leżącej po drugiej stronie pasma Kordyljerów.

29. 12. 33 r. karawana z 25 mułów opuszcza Tan - Perias i po 4 dniach trudnego marszu przez pasmo Anrilita staje w dołinie Picherguas u stóp szczytu Mercedario. Przez szereg dni dokonywa się wykładów w celu znalezienia drogi na szczyt i miejsca i główny obóz. 5. 1. 34 r. zostaje założony obóz na wysokości 4.300 m. Po stopniowym zdobywaniu szeregu wzniesień dn. 17. 1. 34 cała ekspedycja obozuje na lodowcu na wysokości 6000 m. 18. 1. 34 dział grupy Karpiński, Ostrowski i Daszyński, Osiecki dwiema Szczyt Mercedario (6800 m.), drugi, co do wysokości szczyt obu Ameryk zostaje po raz pierwszy zdobyty przez człowieka.

Po zdobyciu Mercedario ekspedycja przerzuca się w dolinę Rio Colorado, celem atakowania pozostałych sześciotyśięcnych szczytów masywu Ramada. Nowy obóz staje na wysokości 3640 m. W dolinie Colorado pogoda nie bardzo sprzyja przedsięwzięciom alpinistycznym. Śmiejące powtarzają się często. Dnia 2. 2. 34 zostaje dokonane w czasie burzy samotne wejście na szczyt Cerro Ramada (6410 m.) — K. Narkiewicz - Jodko. 9. 2. 34 szczyt Alma Negra (6120 m.) i 10. 2. 34 gran. szczytu Mesa (6000 m.) przez grupe Dorawski, Ostrowski. Prócz tego zostaje zdobyty cały szereg szczytów o

mniejszym znaczeniu. W czasie 53-dniowego pobytu w masywie Ramada zostają dokonane pomiary fotograficzne, meteorologiczne i badania wpływu wysokości na organizm ludzki.

Dolną Colorado w ciągu 7-dniowego marszu na mułach wyprawa wraca do Tam-Perias. Wskutek wybuchu rewolucji w San Juan wyprawa nie wraca do stolicy prowincji, lecz autem przez pustynię wycofuje się do Uspallate w stanie Mendoza. Stąd karawana z 16 mułów wyrusza przez Punta Vacas do doliny Relinchos pod północno - wschodnie zbocza Aconcagna. Dnia 5. 3. 34 rozpoczyna się atak na szczyt nową nieznaną dotychczas drogą, wiodącą przez olbrzymi, od szczytu w doliny spadający, lodowiec. Przez trzy dni, pokonywując szereg trudności lodowcowych, wyprawa posuwa się w góry. 8. 3. 34 z obozu na wysokości 6300 m. zostaje wykonany ostateczny atak na szczyt i o godz. 18 czterech alpinistów polskich (Narkiewicz, Ostrowski, Daszyński, Osiecki) stają na najwyższym wzniesieniu Ameryki (7035 m.), osiagając nową drogę. Powrót ze szczytu do obozu w dolinę trwał dwa dni.

Po zdobyciu Aconcagna wyprawa, mając wykonany całkowity program alpinistyczny, badania naukowe, nakręcony film, ilustrujący wyprawę i ok. 200 fotografii, wraca przez Mendoza do Buenos Aires.

Powrót wyprawy do stolicy Argentyny wywarł silne zainteresowanie prasy, sier naukowych i sportowych. Wygłoszono odczyty z przeżyciami w języku polskim i hiszpańskim.

Wyprawa finansowana była przez Polskie T-wo Tatrzańskie, Ligę Morską i Kolonialną, P. K. O. i osoby prywatne.

Wiadomości z Bułgarii

Z Wiednia donoszą:

Z Sofji donoszą, że bułgarska rada ministrów przystąpi do rozwiązania partii politycznych dopiero po należytem umocnieniu autorytetu nowego rządu. Na wypadek rozwiązania partii politycznych należy się liczyć z możliwością ustąpienia ministra spraw zagranicznych Bałatowa, oraz ministra finansów Molowa.

Katastrofa kolejowa w Niemczech

Z Berlina donoszą:

Z Kolonii donoszą o wypadku na dworcu kolejowym w Stolberg. — Pociąg osobowy, wjeżdżając na dworzec kolejowy, mimo zamknięcia sygnalu wjazdowego, najechał na pociąg towarowy. Osiem osób odniosło rany. Straty materialne są dość znaczne.

Uroczystości

Obrazu Najświętszej Panny Ostrobramskiej w Wilnie

Z Wilna donoszą:

W dniach 1, 2, 3 i 4 lipca odbędą się w Wilnie wielkie uroczystości w ślódnią rocznicę Koronacji Cudownego Obrazu Najświętszej Panny Ostrobramskiej.

Początek uroczystości wypadnie dnia 1-go lipca br. wieczorem. Podczas następnych dni odbędą się nabożeństwa z okolicznościowymi kazaniami, procesje z racji Wielkiego Jubileuszu 1900 rocznicy od dokonania odkupienia rodzaju ludzkiego, zebrania z odpowiednimi referatami w organizacjach społecznych oraz wielkie zgromadzenia. Na uroczystości marjańskie w Wilnie przybędą liczne pielgrzymki z całej Polski, Ministerstwo Komunikacji przyznało najdalej idące ulgi kolejowe.

Obrady zjazdu Ewangelików - Polaków

W dniach 2 i 3 bm. odbył się w Król. Hucie zjazd delegatów Tow. Ewangelików-Polaków z całej Polski. Otwarcie zjazdu odbyło się w dniu 2 bm. na sali szkoły ewangelickiej przy ul. Piotra 13. czyste nabożeństwo, w czasie którego wygłosił kazanie superintendent Bursche. Po nabożeństwie wyruszył pochód ulicami miasta, poczem nastąpiło złożenie wieńców na pomniku Powstańca oraz na płycie Nieznanego Żołnierza. O godz. 12 odbyła się w Domu Ludowym uroczysta akademja, w której brali udział superintendent Bursche, kilkudziesięciu pastorów, przedstawiciele władz wojewódzkich, organizacji społecznych. W czasie akademji wygłoszono szereg przemówień, w których podkreślano cele i zadania Zw. Ewangelików - Polaków, oraz złożono sprawozdanie z działalności z ub. 10-ciolecia. Akademję zakończono wzniesieniem okrzyku na cześć dostojników Państwa oraz odegraniem hymnu narodowego. (ok)

Nowa walka w obozie niemieckim

W ub. piątek nastąpiło ostateczne zerwanie rokowań porozumiewawczych między „Deutsche Partei“ i „Jungd. Partei“. „Katowiczerka“ składa winę za zerwanie rozmów na młodoniemców. Główną przyczyną rozbięcia frontu niemieckiego jest agresywne stanowisko, zajęte od szeregu tygodni przez organ młodoniemiecki, „Der Aufbruch“. W związku z tem prezes partii niemieckiej, p. Rostumek, wystosował do młodoniemców obszernie pismo, uzasadniające powody zerwania dalszych rozmów.

Nieporozumienia w rządzie Wielkiej Brytanji

Z Londynu donoszą:

Minister kolonii Thomas w przemówieniu, wygłoszonym w Derby, zaprzeczył pogłoskom o różnicach zdań w dziedzinie ogólnej, panującym w łonie gabinetu. Minister oświadczył, iż nie należy spodziewać się rozpisania na jesieni b. r. nowych wyborów. Na wypadek rozpisania nowych wyborów po upływie bieżącej kadencji, rząd koalicyjny wystąpi przy wyborach jako blok zwarty. Rząd koalicyjny nie reprezentuje poglądów i interesów poszczególnych partji, wchodzących w skład koalicji, lecz za jedyne zadanie swe uważa dobro państwa.

Przechodząc do omówienia położenia międzynarodowego minister zaznaczył, że istnieniu niebezpieczeństwa wojny nie można zaprzeczyć. Polityka Anglii nie jest jednakże polityką wojny, lecz skierowana jest wyłącznie na utrzymanie pokoju. Anglja nadal doloży wszelkich sta-

rań celem skłonienia wszystkich innych rządów do zajęcia podobnego stanowiska. Powodów do nastrojów alarmujących minister w obecnej chwili nie widzi.

Wbrew oficjalnem zaprzeczeniu, nieporozumienia w łonie gabinetu angielskiego ujawniają się coraz wyraźniej. Stanowisko zajęte przez Simona w Genewie, nacechowane tak wyraźną sympatją dla Niemiec było niespodzianką nawet dla członków rządu. Okazuje się, że środowa mowa Simona była inspirowana przez MacDonalda w tajemnicy przed innymi członkami gabinetu. Przekonawszy się o fatalnem wrażeniu, jakie ta mowa wywołała, MacDonald zmienił front i w rozmowach prywatnych zaczął zarzucać Simonowi niezręczność. O tej dwulicowej taktyce premiera dowiedział się w Genewie Simon i to spowodowało jego niespodziewany wyjazd do Londynu.

Niektóre dzienniki otwarcie domagają

Nowe przepisy paszportowe

Z Warszawy donoszą:

W związku z zmianą warunków, które były podstawą obowiązujących obecnie przepisów o paszportach zagranicznych, czynniki miarodajne przystąpiły do opracowania nowego prawa paszportowego.

Nie przesądzając wyników rozpoczętych prac, należy zaznaczyć, że idą one głównie w kierunku usprawnienia czynności administracyjnych.

się ustąpienia ministra spraw zagranicznych. Rekonstrukcja rządu nastąpić może już w najbliższym czasie. W każdym razie fatalna polityka zagraniczna prowadzona przez MacDonalda ma się ku końcowi i należy oczekiwać zwrotu w polityce europejskiej Anglii w myśl życzeń większości, która do naga się ścisłego współdziałania z Francją.

Humor

POMIEDZY SWOIMI.
— Śmieszna jest moja żona! — opowiada stały gość knajpki towarzyszom. — Niedawno wymknęło mi się coś, co ją obraziło i teraz nie mówi do mnie słowa.
— Powiedz mi pan, proszę! — powiada spiesźnie drugi. — Co to było?

GORSZE.
— Czy możesz sobie wyobrazić coś gorszego, — rzekł do Marka Twaina jeden z przyjaciół — jak ból zębów i strzykanie w uszach, jednocześnie?

— O tak — odparł Twain. — Reumatyzm w nogach i taniec św. Wita.

ZNAJA JA.
— Proszę, niechże pani weźmie jeszcze pudingu!
— I owszem, ale tylko raz do ust.
— Kasju, napelnij talerz pani.

OSZCZĘDNA.
— Współczuję z panią, droga sąsiadko! Nieszczęsny mąż pani., zatrućcie gazem, to strasznie!

— Muszę się postarać o pielęgniarkę! — rzekł — Stan naszego chorego wymaga największej uwagi i stranności w pielęgowaniu.

Sydonja udała, że chce sama doglądać męża w chorobie, twierdząc, że jest to jej obowiązkiem, ale Różecki sprzeciwił się temu stanowczo.

Z westchnieniem poddała się tedy jego woli. Ledwie jednak lekarz odszedł i ona udała się do swego pokoju, pozostawiając chorego na opiece służącej.

Sydonja, znalazłszy się w swym buduarze, oddała się niepodzielnej radości. Nie potrzebowała się więc już lękać, że małżeństwo jej zostanie uznane za nieważne, a ona wypędzona z domu męża. Nie była już zdana na łaskę Janusza, lecz miała niezaprzeczone prawo do jego milionów.

Przytem Olga nie mogła już wystąpić jako jej oskarżycielka wobec Janusza, który za jej intrygi wypędziłby ją bez wahania ze swego domu.

Do tych uczuć dołączyła się jeszcze złośliwa radość, że w pamięci Janusza Olga pozostanie zhańbiona. Jak bolesną będzie dla niego zawsze myśl o tem, że jego żona, matka dzieci, upadła tak nisko i tak strasznie skończyła!

Sydonja położyła się na łóżko i raz jeszcze przeczytała list konsulatu w Genui, ciesząc się szczegółami, stwierdzającymi upokorzenie i hańbę jej nieprzyjaciółki.

Następnego popołudnia zjawił się znowu doktor Różecki wraz z pielęgniarką, która zajęła miejsce przy łóżku chorego.

Dzięki przepisany przez doktora lektarstwom, chory przepędził noc, wcale spokojnie. Gorączka

TU WYCIĄCI

— 324 —

— 321 —

Organizacja bezpieczeństwa w Europie

Plan ministra Barthou

Z Paryża donoszą:

Według doniesień dyplomatycznego korespondenta „Ouvre” z Genewy minister Spraw Zagranicznych Barthou interwenjował w sprawie jaknajszyczego zwołania komisji konferencji rozbrojeniowej celem rozpatrzenia tureckiego projektu oraz regionalnych aktów bezpieczeństwa.

Najbliższe dwa tygodnie powinny przynieść decydujące rozstrzygnięcie kwestii bezpieczeństwa Europy. Po zawarciu regionalnych paktów bezpieczeństwa, które objąć by miały Francję, Rosję, państwa Małej Ententy i państwa bałkańskie, sygnatariusze paktu zwrócą się do Niemiec o przyłączenie się do zawartych umów.

Kwestja równouprawnienia Niemiec

może być rozstrzygnięta tylko w ramach ogólnej europejskiej organizacji bezpieczeństwa, w której państwa, między ni-

mi i Niemcy, zobowiązałyby się do obrony granic swych sąsiadów w razie ich naruszenia.

Zniesienie województwa kieleckiego?

W warszawskich kołach politycznych rozszły się pogłoski, że rząd p. Koziłowskiego ma zamiar wykorzystać obowiązujące do końca br. pełnomocnictwa w zakresie reorganizacji administracji ogólnej. Podstawą akcji rządu w tym kierunku ma być projekt nowego podziału administracyjnego państwa, opracowany swego czasu przez komisję dla usprawnienia administracji.

Projekt ten przewiduje jak wiadomo skasowanie 5 województw, a to stanisławowskiego, tarnopolskiego, kieleckiego, nowogrodzkiego i białostockiego. Skasowane województwo kieleckie odstałoby Zagłębie Dąbrowskie województwu śląskiemu, powiaty południowe włączony do krakowskiego, a powiaty północne, zawierające ośrodek przemysłu wojennego

do województwa warszawskiego.

Poza skasowaniem tych województw projekt przewidywał pewne zmiany w granicach innych województw. Wraz z odnośnymi urzędami wojewódzkimi uległby likwidacji również władze zespolone II instancji (Izby skarbowe, dyrekcje wodne i t. p.).

Co z tego tak szeroko określonego planu ma zamiar rząd zrealizować, nie wiadomo. Utrzymuje się jednakże przekonanie, że w każdym razie ulegną likwidacji województwa kieleckie i nowogrodzkie. Natomiast zamiar zniesienia województwa tarnopolskiego został podobno porzucony. Pogłoski te nie znalazły dotychczas potwierdzenia urzędowego, nie spotkały się jednak również z zaprzeczeniem.

Ks. Kardynał Hlond w Paryżu

Z Paryża donoszą:

Prymas Polski Ks. Kardynał Hlond udał się do St. Chapelle, gdzie zwiedził wystawę „Meka a Piśka w sztuce francuskiej”. Imieniem ministra oświaty przyjął kardynała dyr. Verne w towarzystwie członków instytutu Michona i Jamota oraz konserwatorów Louvre'u oraz p. Poulin, sekretarza generalnego wystawy. W niedzielę rano ks. Prymas odprawił w Bazylce Serca Jezusowego na Montmartre mszę uroczystą, na której obecni byli ambasador Chłapowski, szereg wybitnych osobistości z kolonii polskiej we Francji oraz liczne rzesze emigrantów.

Goebbels przyjedzie do Warszawy

Z Warszawy donoszą:

P. A. T. dowiaduje się, że w ciągu bieżącego miesiąca projektowany jest przyjazd do Warszawy ministra Rzeszy Niemieckiej dr. Józefa Goebbelsa.

Celem przyjazdu ministra Goebbelsa do Warszawy jest wygłoszenie odczytu na temat aktualnych zagadnień III Rzeszy.

Wypadki lotnicze

Z Krakowa donoszą:

Aparat nr. 4 Aeroklubu Krakowskiego P. Z. L. 5, pilotowany przez Kulpińskiego, lądował o godz. 14.30 przymusowo w Zabierzowie z powodu defektu silnika. W czasie lądowania uszkodzone zostało skrzydło i podwozie. Lotnicy wyszli bez szwanku. Poza to wszystkie samoloty wylądowały w Krakowie w porządku. W godzinach popołudniowych w czasie wykonywania prób na lotnisku w Rakowicach uległ uszkodzeniu R. W. D. 8, pilotowany przez Makowskiego.

Burze we Francji

Z Paryża donoszą:

Ze wszystkich stron Francji sygnalizują burze. Miasto Petit Rosselle niedaleko Metz zostało zalane przez wodę. Szkody obliczają na przeszło milion franków. Pod Lorient płonął zabłk kobietę, która schroniła się pod drzewo. W Moulin spadł duży grad. W Avignon dolna część miasta stoi pod wodą, która miejscami dochodzi do 1 i pół mtr.

Proces Żyrardowa

Z Warszawy donoszą:

Sekwestраторы Żyrardowa mają duże kłopoty w administrowaniu zakładami. Sekwestr musi prowadzić obecnie cały szereg procesów cywilnych.

Niezależnie od spraw wynikłych z powodu pokrzywdzenia emerytów, rości sobie pretensje szereg banków. M. in. wytoczył Zakładom Żyrardowskim proces o kwotę miliona rubli Bank Dyskontowy. Dług ten wraz z odsetkami urósł do sumy miliona 900.000 złotych. Sekwestr nie przyznaje tak wygórowanego żądania, i spór oparł się o sąd.

Z KRAJU I ZE SWIATA

Gwałtowne ulewę spowodowały w Genui oraz na Riwierze włoskiej w kilku miejscach wielkie powodzie. W Genui woda wtargnęła do licznych sklepów w dzielnicy portowej, w której całe ulice dłuższy czas pozostawały pod wodą.

Nad lotniskiem wojskowym Mont Morrau (Francja) wydarzyła się katastrofa lotnicza. Samolot wojskowy spadł z dużej wysokości na ziemię, gdzie się rozbił. Pilot i obserwator ponieśli śmierć.

W całych Niemczech panuje obecnie bardzo wysoka temperatura, dochodząca miejscami do 30 st. Celsjusza. Fala ciepła przyczyniła się do wybuchu kilku groźnych pożarów.

Premier Doumergue wybrany został jednogłośnie członkiem Akademii Nauk Politycznych i Moralnych.

W nocy z piątku na sobotę około 150 umundurowanych hitlerowców odbywało ćwiczenia nocne na prawym brzegu Renu w okolicach Strassburga. Ćwiczenia trwały do wschodu słońca i obejmowały ćwiczenia polowe i marsze nocne.

W amerykańskim przemyśle tkackim między przedstawicielami robotników a pracodawcami doszło do porozumienia, tak, że niebezpieczeństwo strejku, wyznaczonego na 4 bm. zostało ostatecznie zażegnane.

W Pradze zmarł w wieku lat 72, przewodniczący i założyciel sokoła czeskiego Vanček.

Sędzia śledczy w Paryżu postawił w stan oskarżenia deputowanego Prousta, zarzucając mu nadużywanie wpływów i współdziałanie w oszustwach Stawńskiego.

Piąty dzień zawodów konnych w Brynowie

Pochmurno — częściowo deszcz — w piątym dniu wyścigów konnych w Katowicach, to też publiczność przybyła mniej jak w poprzednich dniach.

W pierwszej z przeszkodami 4.000 m. wygrała dowolnie Cherie rtm. Bobińskiego pod j. Wojtkowiakiem w 5'07. 2) Gazda. Tot. za 10 zł. zw. 13 zł.

W drugiej płaskiej 2.100 mtr. wygrała trzymająca Dzierlatka st. „Bończka” pod j. Tobiaszem w 2'25. 2) Wigor II. Tot. za 10 zł. zw. 12 zł.

W trzeciej płaskiej 1.800 mtr. wygrał Kret pułk. Studzińskiego pod j. Szymańskim w 2'. 2) Beatrice. 3) Odaliska. 4) Flips. Tot. za 10 zł. zw. 18 zł. m. 11 i 12 zł.

W czwartej płaskiej 1.600 mtr. wygrała dowolnie Fuksja L. J. bar. Kronenberga pod j. Biesiadzińskim w 1'47. 2) Gironde. 3) faworyzowany Beau. Tot. za 10 zł. zw. 14 zł.

W piątej z płotami 2.400 mtr. ogólny faworyt Memfis zawiódł zupełnie. wygrała Haiti rtm. Bakowskiego, jedynie dzięki bardzo dobrej jeździe znanego jeźdźcy na płotach Lipińskiego. 2) Memfis. Tot. za 10 zł. zw. 28 zł.

W szóstej płaskiej 2.100 mtr. najciekawszej gonitwie dnia wygrał Maraton II rtm. K. Święcickiego pod j. Wachowiakiem w 2'21. 2) Ramblino. 3) Kaboga. 4) Traglast. 5) Gigolo pomimo jazdy i. Kończala. Tot. za 10 zł. zw. 31 zł. m. 15 i 14 zł.

W ostatniej gonitwie z płotami 2.400 mtr. wygrała Klinga T. Seidla, pod j. Radomskim w 2'51. 2) Calvados. Tot. za 10 zł. zw. 14 zł.

Poniżej podajemy wynik gonitw z dnia dzisiejszego:

Przeszkody. — Dystans ok. 4.000 mtr. Nagroda 900 zł. Cherie — rtm. W. Bobińskiego, Gazda — por. J. Rościszewskiego. Wygrane w 5'07 dowolnie o 5 dl. Tot. za 10 zł. zw. 13 zł.

Płaska. — Dystans ok. 2.100 mtr. Nagroda 500 zł. Dzierlatka — st. Bończka, Wigor II — st. Obstowej. Wygrane w 2'25, trzymająca o 1 dl. Tot. za 10 zł. zw. 12 zł.

Płaska. — Dystans ok. 1.800 mtr. Nagroda 500 zł. Kret — Z. Studzińskiego, Beatrice — H. Harlanda, Odaliska — st. Bończka. Flips — gr. oficerów 8 pułku ułanów. Wygrane w 2' — trzymany o 2 dl, trzeci 3 dl. Tot. za 10 zł. zw. 16 zł. m. 11 i 12 zł.

Płaska. — Dystans ok. 1.600 mtr. Nagroda 700 zł. Fuksja — L. J. bar. Kronenberga, Gironde — st. „Zygmunt”, Beau — L. Turno. Wygrane w 1'47 dowolnie o 6 dl. trzeci niezl. i 1 dl. Tot. zw. za 10 zł. 14 zł.

Płoty. — Dystans ok. 2.400 mtr. Nagroda 500 zł. Haiti — J. Bakowskiego, Memfis — St. Szelskiego. Wygrane w 2'52 dowolnie o 8 dl. Tot. za 10 zł. zw. 28 zł.

Płaska. — Dystans ok. 2.100 mtr. Nagroda 1.000 zł. Maraton II — Święcickiego, Kaboga — W. Jungiewicz, Traglast — st. „Bończka”, Gigolo — T. Seidla, Wygrane w 2'21 wysyłany o 3 dl, trzeci 2 dl. Tot. za 10 zł. zw. 31 zł. m. 15 i 14 zł.

Płoty. — Dystans ok. 2.400 mtr. Nagroda 700 zł. Klinga — T. Seidla, Calvados — W. Bobińskiego. Wygrane w 2'51 wysyłana o 2 dl. Tot. za 10 zł. zw. 14 zł.

TU WYCIĄCI

— 322 —

dzono, skradziono jej całe mienie. Gospodarz, nie mogąc się doczekać zapłaty od niej, wypowiedział jej mieszkanie. Wieczór owego dnia wyszła z hotelu i nie wróciła więcej. W liście, zostawionym gospodarzowi wspomniała o zamiarze odebrania sobie życia i prosiła ich, by sprzedawszy jej rzeczy, odebrali swoją należność.

Dopiero po długim wahanu zeznali owi ludzie, że pani Wolska zostawiła jeszcze list drugi, zaadresowany do pana hrabiego, którego jednak nie wysłali, jak ich o to prosiła zmarła, gdyż żal im było pieniędzy na markę.

Wicehrabia Armand de Poisson jest prawdopodobnie identycznym z młodym, eleganckim człowiekiem, który dzień przed zniknięciem pani Wolskiej odwiedził ją w Nicei i z którym wedle zeznania gospodyni prowadziła bardzo ożywioną rozmowę.

Policja przypuszcza, że ów mniemany wicehrabia czynił jej jakoweś propozycje, których ona z początku słuchać nie chciała. Przeczując coś złego, wicehrabia postanowił ją śledzić. Zapewne też udał się za nią owego wieczoru, przeszkodził jej w wykonaniu jej planu, a wówczas zrozpaczona kobieta przyjęła jego propozycję.

Oboje opuścili Niceę i udali się do Genewy, gdzie wicehrabia wkrótce opuścił swą ofiarę.

Zrozpaczona beznadziejnym swym położeniem, nieszcześnie postanowiła pożegnać się ze światem. Za samobójstwem przemawia fakt, że zmarła na krótko przed katastrofą zjadła wspaniały obiad w centralnej restauracji, przyczem wypiła całą butelkę wina, widocznie dla dodania sobie odwagi.

Dla stwierdzenia identyczności Zmarłej, posyłały lok z jej włosów.

Polecając się względem pana hrabiego, donosimy, że gotowi jesteśmy, udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień.

Austrjacki Konsulat w Genewie.

Sydonja, przeczytawszy urzędowe doniesienie, wzięła w rękę list, pisany przez Olę w Nicei. Nie był jeszcze rozpieczętowany, Janusz bowiem zemdlał zaraz po przeczytaniu żałobnej wieści z Genewy. Ileżby dała za to, by go móc przeczytać! Ledwie się zdołała oprzeć pokusie otwarcia go.

Jeszcze nie opanowała zupełnie wrażenia, jakie na niej zrobiła niespodziewana, a okropna wiadomość, gdy zjawił się doktor Rózecki.

Sydonja, udając ogromną troskliwość o zdrowie męża, udała się z nim do sypialni Janusza, do której kazała tymczasem przenieść chorego.

Janusz, już otrzeźwiony z omdlenia, leżał na łóżku, mającąc w gorączce.

Z urywanych jego słów można było wywnioskować, iż sądzi, że się znajduje w Beaulieu z Olgą. Nazywał ją najczulszymi imionami, to ostrzegał przed wpadnięciem do wody, lub wzywał ratunku!

Doktor Rózecki orzekł po naradzie z drugim, przywołanym z sąsiedztwa, iż powodem choroby Janusza jest wielkie wstrząśnięcie nerwowe, którego skutki Bóg wie, jak długo potrwają.

Wydawszy potrzebne zarządzenie, pożegnał Sydonję, obiecując zjawić się następnego popołudnia, by się dowiedzieć, jak się marnie, którego tymczasem pozostawił opiece drugiego lekarza.

— 323 —

Humor

NOWOBOGACCY.

Pani Nowobogacka stała się we wspaniałym hotelu.

— O której porze mam podać śniadanie? — pyta uniżenie kelner.

— O której porze jadają tu wykwinniejsi goście?

— O różnych porach.
— Doskonale! Ja także będę jadła o różnych porach!

BIUROKRATA.

Miałem na poczcie przesyłkę pieniężną poście restante, natomiast nie posiadałem przepiśmowej legitymacji pocztowej. Powstały wielkie trudności. Chcąc mi przyjść z pomocą, spytał urzędnik:

— Może pan masz paszport wojskowy?

— Nie mam.

— Legitymację klubową?

— Nie mam.

Nagle wpadło mi na myśl:

— Mam metrykę! — zawolałem.

Urzędnik podumał chwilę, potem zaś spytał tonem poważnym:

— A czy zawiera ona dokładny rysopis pański?

NARZECZONA SKAZAŃCA

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.

Słotrzelec księcia Beaufort i nieślubny syn króla Ludwika XV, Marcei Sarbonne, skazany został przez księcia na galery w Tulonie, skąd udało mu się zbiec. Po ucieczce Marcei udał się nad rzekę Ticinello koło Genui, z której lożyska wydobyl worek ze złotem, będący częścią skarbu, pozostawionego mu przez Greka Aba Koronos. Niestety dwaj robotnicy, Luigi i Pietro, napadli na Marceiego, ciężko go zranili, a jego przyjaciela, Wiktora Desaborda, zabili i zbiegli ze złotem. Na wiadomość o śmierci Wiktora, jego narzeczona Róża zaprzysięła zemstę markizowi Marillac, uważając go za moralnego sprawcę zabójstwa. Marcei zaś obydwóch zbrodniarzy spotkał na okręcie, którym usiłowałi podstępnie owdziałać.

*

Gdy okręt po kilku tygodniach burzliwej podróży przebył cieśninę gibraltarską i dostał się na ocean, zameldował pewnego dnia jeden z majtków, śpiący tuż obok przedziału więźniów, że słyszał tam w nocy szmer podejrzany. Utrzymywał, że więźniowie nocami naradzają się z sobą i mają jakiś plan tajemny.

Warta jednak przy rozdawaniu żywności, nic podejrzanego nie dostrzegła.

Mimo to Marcei z obawy jakiegoś niespodziewanego wypadku postanowił czuwać następnej nocy. Majtek, który miał kajutę obok więźniów, został przeniesiony do innej, a Marcei zajął jego miejsce, czego się żaden z więźniów nie mógł spodziewać.

Około jedenastej w sąsiednim przedziale usłyszał szmer. Na pokładzie i w innych częściach okrętu panowała już głucha cisza nocna, słychać tylko było miarowe kroki sztyldwachów.

Marcei słyszał, przyłożywszy ucho do ściany, że więźniowie chodzili cichaczem i szepotali między sobą.

Zrozumiał zaraz, że na coś się zanosi. Zdawało mu się, że usłyszał głos Luigiego. Potem dał się słyszeć cichy, szydery śmiech, był to śmiech Pietra.

— Temu my damy radę, ludzie! — mówił Pietro stłumionym głosem. — Dostanie, co mu się należy, chociaż tutaj gra rolę pana.

— Mnie go zostawcie! — mówił Luigi do więźniów. — Ja wam z nim urządzę komedię! Czy zapaliliście nasiarkowane nici? Dobrze! Za godzinę będziemy panami okrętu i popłyniemy gdzie nam się spodoba.

Marcei słyszał słowa obu przywódców dosyć wyraźnie, aby zrozumieć niebezpieczeństwo. Jednocześnie usłyszał trzask i dym siarki i dym smoły zaczął się dostawać do kajuty.

Przestrach go przejął. Więźniowie mieli zamiar zapalić okręt i skorzystać z powstałego stąd zamętu, aby zawładnąć statkiem i wymordować załogę.

Nie tracąc chwili, Marcei wybiegł z małej, ciemnej kajuty. Sztyldwachy, stojące przy drzwiach przedziału więźniów, nic nie słyszeli i nic nie zauważyli, chociaż woń spalenizny już tam dochodziła.

Marcei pośpieszył na schody, prowadzące na pokład i rozkazał warcie uderzyć w bębny.

Nagle rozległ się na okręcie alarmujący odgłos bębnow, szczególnie czyniący wrażenie wśród nocnej ciszy.

Żołnierze i majtkowie ubrawszy się pośpiesznie przybiegli na pokład.

Tutaj Marcei dał im rozkaz, aby mieli w pogotowiu muszkiety. Następnie zwrócił się do podwładnego oficera i powiedział mu, co zaszło.

— Jest wielkie niebezpieczeństwo! — zakończył. — Postaw pan część ludzi przy pompach, drugą zaopatrz w pochodnie.

W tej chwili na dole dał się słyszeć straszny hałas. Więźniowie usłyszeli uderzenie w bębny i bojąc się, czy plan ich nie został zdradzony, chcieli co prędzej wyzyskać odniesione korzyści. Słychać było, że usiłują wyłamać drzwi.

Marcei na czele żołnierzy i kilku majtków z pochodniami pośpieszył na dół.

Przybył tam w samą porę. — Okręt się pali! — wołano z przerażeniem.

Widok, jaki mu się przedstawił, był okropny.

Buntownicy wysadzili drzwi. W zajmowanym przez nich przedziale płomień obejmował ściany. Tłoczyli się z krzykiem przez drzwi, wstrząsając kawałkami drzewa jak bronią.

Luigi i Pietro byli na czele. Pietro właśnie powalił uderzeniem jednego z sztyldwachów, który się chciał rzucić na niego.

Marcei pojął, że wszystko będzie stracone, jeżeli buntu nie stłumi w zarodku.

Porwał muszkiet, wymierzył do Pietra i strzelił. Wziął prędko z rąk innego żołnierza inny muszkiet i zastrzelił Luigiego.

Buntownicy wahali się. — Cel! — zakomenderował Marcei.

Żołnierze jego, którzy widząc się w małej liczbie, wobec pożaru i buntu zrazu stracili odwagę, odzyskali ją, widząc stanowczość i zimną krew kapitana.

Kurki muszkietów trzasnęły. Buntownicy cofnęli się, widząc lufy, wymierzone przeciwko sobie... a tam poza nimi były płomienie i gęsty dym wydobywał się z przedziału.

— Poddajcie się! — grzmiącym głosem krzyknął Marcei. — Lub każę was wyrzucić bez litości!

Luigi i Pietro tarzali się we krwi. Widok ten i co chwila wzmagający się pożar odbierał buntownikom odwagę.

— Do sikawek! — zakomenderował Marcei. — Wiązać opornych.

Rozkazy jego wykonywano szybko i punktualnie. Część żołnierzy rzuciła się na buntowników i wiązała ich po dwóch ze sobą, poczem przeprowadzono ich do innej części okrętu. Proszących o łaskę, którzy byli tylko wciągnięci do zromy, zapędzono do pomp, ażeby dostarczyć wody do opamowania ognia. Jednakże gdy bunt wskutek energii Marceiego został stłumiony w zarodku, ogień szerzył się z każdą chwilą i niebezpieczeństwo wzrastało niezmiernie szybko.

Oficer, kierujący ratunkiem, stracił spokój i przytomność umysłu.

Woda napompowana do okrętu gasiła wprawdzie płomienie na dole, ale ogień za bardzo się już rozszerzył.

Majtkowie widzieli to i chcieli spieszyć do łodzi ratunkowych, aby przynajmniej życie swoje ocalić. W tem zamieszaniu i trwodze okręt zdawał się być zgubionym. Wiatr pędził pływający statek bez celu. Majtkowie puścili żagle. Ciemna noc objęła nieprzejrzany przestwór wody, tę okropną, nieskończoną morską pustynię, a w tej pustyni posuwał się okręt transportujący zbrodniarzy, z którego głębi w każdej chwili wybuchnąć mogły płomienie i zamienić go w słup ogniasty, pływający po wodzie, dopóki w nurtach jej nie zagaśnie.

XCV.

PODSŁUCHIWACZKA

Księżna Roubimont przybyła do zamku wersalskiego w odwiedziny do pani Pompadour.

Wszedłszy do pokoi, które prowadziły do apartamentów margrabiny, musiała przechodzić przez galerję obrazów, do której przylegały także przedpokoje królewskie.

W chwili, gdy przechodziła przez galerję, szeleszcząc powłóczywą jedwabną suknią, zdawało jej się, że usłyszała głos nieznanomy.

Mimowolnie zwolniła kroku.

— Księżę Beaufort, — szepnęła, słuchając, — czyżbym się myliła? Są to dwa głosy. Ci dwaj muszą być sa-

mi. Kto jest ten drugi? Muszę się dowiedzieć.

Zwróciła się ku jednej z nisz kurytarza. Nisze były dokoła zawieszzone obrazami. Ściany zdawały się być cienkie. W jednej ze ścian znajdowały się drzwi tapetowe, którym król wchodził do galerji. Drzwi te były zamknięte, pokryte grubą, jedwabną materją i zaopatrzone ciężką portjerą. Księżna odchyliła portjerę.

Teraz mogła słuchać niepostrzeżenie rozmowy prowadzonej w pokojach królewskich.

Nie myliła się. Księżę Beaufort rozmawiał z kimś innym. Któż to był?

Po chwili uśmiech zadowolenia przebiegł twarz księżnej.

— Wicehrabia Marillac! — szepnęła.

Księżę Beaufort mówił właśnie:

— Tak, tak, wicehrabio, bywają stworzenia, które trudno dobić. Mają twarde życie, wielką siłę odporną, można je deptać, wychodzą cało, pokrajane zrastają się. Słowem niema na nie rady.

— Czyżby nie było środka, mości księżę? — rzekł Marillac półgłosem. — Dotychczas wprawdzie nie udawało się...

— Mówią o margrabinie! — szepnęła księżna.

— Nie miałeś dotąd z tem szczęścia wicehrabio! — rzekł Beaufort. — Nie rób mi nowych zapewnień i nie przedstawiaj nowych planów. Nie chcę o tem więcej słyszeć i wiedzieć. Na co się przydadzą czcze słowa? Zrób coś i pokaż, że ci się udało. Wówczas ja powiem: wicehrabio Marillac zasłużyłeś na godność marszałka dworu.

— A może mówią o Choiseulu! — szepnęła księżna Roubimont.

— Wasza księżęca mość ma słuszność, dwa razy już nam się nie udało, choć byłem pewny dopięcia celu — odpowiedział Marillac po cichu. — Gdy ów Narcyz oddawał list, liczyłem na niezawodny skutek. Nie udało się! A jednak musi nam się udać, bądź co bądź! Wkrótce księżę usłyszysz ciekawą wiadomość, która wstrząśnie dworem jak uderzenie piorunu.

— Lubię takie niespodzianki, wicehrabio! — rzekł Beaufort. — A wiesz, że wynagradzam tych, którzy mi sprawią przyjemność! Znasz mnie pod tym względem i laski marszałkowskiej możesz być pewnym.

— Mam zaszczyt mienić się faworytem waszej księżęcej mości! Umieć cenić znaczenie tego zaszczytu. Księżę pan nie da się przewyższyć margrabinie Pompadour, która swemu faworytowi Choiseulowi wyrobiła tytuł księcia.

— Sądzę, że marszałek ma sposobność osiągnięcia najwyższych dostojenstw! Staraj się, wicehrabio, żebym musiał dotrzymać słowa!

Głosy ucichły w oddali... Księżę Beaufort i Marillac udali się widocznie do innych pokoi.

Celestyna Roubimont opuściła portjerę, słyszała dosyć.

— Mówili o margrabinie! — szepnęła, wychodząc z galerji

Udała się na pokoje margrabiny Pompadour, która właśnie ukończyła toaletę i ukazała się w salonie recepcyjnym, gdzie oprócz księżnej Roubimont było kilka dam z jej orszaku i kilku ministrów.

Margrabina z dumą prawdziwej monarchini przyjmowała hołdy, które jej składano. Widocznem było, że była świadoma swej potęgi.

Rozmówiwszy się z ministrami o niektórych sprawach państwa, zwróciła się do dam i pozdrowiwszy szczególnie uprzejmie księżną, rozmawiała z wszystkimi.

— Pani de l'Hospital ma nam zakomunikować pewną nowinę! — rzekła głośno, siadając i prosząc damy, aby zajęły miejsca.

Wszystkie panie słuchały z ciekawością.

— Nie wiem, czy już panią margrabinę zawiadomiono, — rzekła pani de l'Hospital z uśmiechem, — o tem, że od kilku dni przybył do Paryża pewien cudzoziemiec, o którym całe miasto mówi, a który żyje z prawdziwie wschodnim zbytkiem.

— Któż to jest ten cudzoziemiec? — zapytała margrabina. — U dworu jeszcze o nim nic nie mówiono.

— Zdaje się, że należy do ludzi, którzy lubią się otaczać tajemnicą! — odpowiedziała zapytana. — Pani margrabina, d'Estrades sądzi, a jak mi nie mam dobrze jest powiadomiona, że jest to człowiek, który bawił w obcych krajach i przywiózł stamtąd niezmiernie bogactwa. Paryżanie nazywają go Armenńczykiem, ponieważ dziwnie się ubiera. Towarzyszy mu zawsze murzyn. Sam zdaje się, nie szuka towarzysztwa i mówi mało.

— Jakże się nazywa? — zapytała margrabina.

— Nie zdołałam się dotąd dowiedzieć.

— Niech mi wolno będzie uzupełnić opowiadanie pani de l'Hospital! — rzekła księżna Roubimont. — Moja ochmistrzyni doniosła mi wczoraj, że udało jej się coś dowiedzieć o tym szczególnym awanturniku czy miljonierze.

— Więc już pani wiesz o nim? — uśmiechnęła się margrabina. — Czy widziałas go, księżno?

— Nie widziałam, słyszałam o nim tylko! Ma to być rzeczywiście rodzaj indyjskiego nababa, niesłychanie bogaty cudzoziemiec!

— Margrabina d'Estrades widziała go! — wtrąciła pani de l'Hospital. — I powiada, że jest opalony, ale piękny męczyzna, z poważną, prawie melancholiczną twarzą.

— Czy żonaty? — zapytała margrabina.

— Nie dowiedziałam się dotąd jeszcze! — odpowiedziała księżna Roubimont. — Moja ochmistrzyni dowiedziała się tylko, że ma tytuł marchese.

— Zatem jest Włochem zapewne?

— Nazwisko tak się każe domyślać — mówiła Celestyna Roubimont dalej. — Nazywa się marchese Spartamento, a murzyn jego ma się nazywać Mombas.

— Nie sądzę, żeby był żonaty, — rzekła pani de l'Hospital — gdyż nie widziano go jeszcze w towarzystwie kobiety.

— Może nienawidzi kobiet, szczególny oryginal!

— O bajecznych jego bogactwach zdaje się świadczyć wszystko! — mówiła księżna Roubimont dalej. — Kupił pałac Rohanów!

— Pałac Rohanów? — zapytała margrabina Pompadour ze zdziwieniem. — Rzeczywiście mógł to uczynić tylko ktoś, co posiada księżęcy majątek! Muszę wyznać, że mnie ten cudzoziemski nabab interesuje! Czy nie wiadomo, skąd przybywa?

— Jedni mówią, że ze Wschodu, z Armenji! — odpowiedziała pani de l'Hospital. — Drudzy twierdzą, że odbywał dalekie podróże i przybywa z Afryki.

— Z Afryki od negrów?

— A inni jeszcze opowiadają, że bawił długo w Peru i w Chili i odkrył kopalnię złota.

— Więc z południowej Ameryki! Bądź co bądź interesujący człowiek! — przyznała margrabina Pompadour. — Dziwi mnie, że się nie zaopatrzył w rekomendację i nie był dotąd u dworu.

— Powiadają, że lubi samotność! — opowiadała pani de l'Hospital, zdająca się wiedzieć więcej od wszystkich. — Nie szuka wcale towarzyszy i znajomości. Ma to być szczególny człowiek z bardzo poważnym usposobieniem. (Ciąg dalszy nastąpi).

SPORT I KULTURA FIZYCZNA

„Ruch“ Hajduki Wielkie nadal leaderem Ligi

— „Ruch“ — „Garbarnia“ 7:4 (4:0) — 13 000 widzów —

Powyższy mecz o mistrzostwo Ligi państwowej rozegrany na boisku w Wielkich Hajdukach, wywołał niebывале zainteresowanie na Śląsku. Chodziło o wielką stawkę, bowiem Ruch i Garbarnia miały równą ilość punktów w tabeli i po smrotnych porażkach, jakie zespoły krakowskie poniosły w tym roku w spotkaniu z Ruchem, Garbarnia pragnęła zrehabilitować piłkarstwo krakowskie. Ale i tym razem nie udało się Garbarni i zdaje się, że niegdyś świetna szkoła futbolu krakowskiego należy do przeszłości.

Garbarnia doznała poważnej porażki, a wysokie zwycięstwo Ruchu stawia go bezapelacyjnie na przodującym miejscu w naszym piłkarstwie. Szkoda tylko, że normalny przebieg gry został poważnie zakłócony przez fatalnego sędziego, p. Laskowskiego, który nas pozbawił widowiska naprawdę bardzo ładnego. Do mylnych niejednokrotnie pociągnięć sędziego przyczyniła się niestety i drużyna krakowska, której bynajmniej nie pragniemy uszczuplać walorów sportowych, jednak zachowywała się b. hałaśliwie.

Gdyby nie pewność siebie, z jaką krakowiaczy przyjechali do Hajduków, może udałoby się im stawka. Trudno dziś starwieć czoło Ruchowi na jego własnym boisku.

Garbarnia rozpoczęła bardzo ładnie, ale trwało to krótko. Brak Smoczka dał się poważnie odczuć w ataku, którego nie miał kto prowadzić. Maurerowi — brak precyzji w oddawaniu piłki, a Pazurek jest jedynie dobrym indywidualistą. Najlepszą część Garbarnia posiadała w linii obrony. Joks i Konkiewicz byli dla Ruchu twardym orzechem do zgryzienia. W pomocy — początkowo — dobry Walicki. Pazurek II — grał ostro. Garbarnia popełniła ten błąd, że gracze zmieniają się ciągle, co w konsekwencji wpływa ujemnie na wydajność napadu. W każdym razie o wiele lepiej zaprezentowała się Garbarnia w linii napadu w drugiej połowie.

Ślązacy mają do zapisania swój najlepszy mecz w tym sezonie. Wszystkie linie współpracowały niejednokrotnie tak harmonijnie, że trudno było się doszukać usterek. Przy pewnej dozie szczęścia, Ruch mógł nawet strzelić o wiele więcej bramek. Zupełnie niepotrzebnie dał wbić aż cztery bramki. Wina to poniekąd bramkarza Plocha, który wykazuje jeszcze małą rutynę. Na wyróżnienie zasługuje przede wszystkim gra Peterka. Widać, że kiedy Peterek chce, stanowi on w napadzie poważny atut. Był wzorem, jak należy kierować napadem. Wodarz o wiele więcej był zatrudniony od Urbana i technicznie przewyższa swoich przeciwników. Również dobrze grał Giemza. Pomoc ma twardą część zasługi w sukcesie. Mały Dziwisz przez cały czas gry potrafił szachować tak groźnego przeciwnika, jakim okazał się Pazurek, przyczem lewą stroną ataku Garbarni wcale nie dochodziła do głosu. Badura — niezwykle pracowity. Obrona — Wadas — Kacy bez zarzutu, odznaczał się czystym i pełnym wykopem.

Już w 3 min. goście zdobywają 3 kornery pod rząd, przyczem Ruch wyraźnie zdenerwowany oswaja się dopiero po 10 min gry. Przez 15 minut ścierają się dwa systemy gry i o wiele skuteczniejszy w wyniku okazuje się system Ruchu. W 18 min. Giemza zdobywa piękną bramkę, a w 4 minuty później Wilimowski przystojnie strzela drugą bramkę. Garbarnia w tym okresie rzadko dochodzi do głosu, a w 32 minucie Peterek w zamieszaniu podbramkowym strzela 3 bramkę.

Nic się nie udaje Garbarni i gra jej przybiera charakter defenzywny. Pozwala to jeszcze bardziej Ruchowi wykorzystać swoją przewagę w polu, a ukoronowaniem szeregu pięknych pociągnięć napadu jest zdobyta 4-ta bramka, strzelona znów przez Peterka tuż przed przerwą.

Po przerwie Garbarnia przestawiła skład: Pazurkowie grają na środku a Riesner z lewego skrzydła przeszedł na prawo. Również Walicki stanowią bardzo ważną podporę dla gości. Przy stanie 4:0, Pazurek strzela pierwszą bramkę dla gości, poczem ten sam gracz strzela i drugą bramkę. Ruch wyraźnie opadł na siłach, lecz nagły zryw ataku jego kończy

się efektywnie strzeloną bramką przez Peterka. W kilka minut później znów Peterek podwyższa wynik do 6:2. Teraz Garbarnia zabiera się poważnie do roboty. Gra staje się coraz ostrzejsza. Pazurek II fauluje kilkakrotnie Dziwisza tak, że pomiędzy nimi dochodzi do incydentów a sędzia wystawia obu graczy. Gra cokolwiek się uspokoiła, przyczem Ruch gra teraz całą prawą. Znów Peterek strzela bramkę, a Garbarnia przez Walickiego zdobywa dwie łatwe do obrony bramki.

Ogólnie drużyną lepszą był Ruch i zasłużył sobie nawet na tak wysokie zwycięstwo. Widzów — około 14 tys. Sędzia p. Laskowski z Warszawy — nie nadzwyczajny.

LKS. — Warta 0:2 (0:0). Warta zasłużyła sobie na zwycięstwo a szczególnie w drugiej połowie gry była przeciwnikiem bezwzględnie lepszym.

Podgórze — Warszawianka 2:3 (0:1). Oba zespoły grały bardzo słabo, przyczem lepiej rana okazała się drużyna Warszawianki, która zdobyła dwie bramki strzelone z karnego a to przez Kornolda i ostatnią przez

Stoltenberga. Bramki dla Podgórze zdobyli Mecoń i Guzda po 1.

Strzelec Siedlce — Wisła 1:3 (0:1). Zasluzone zwycięstwo Wisły, dla której bramki zdobyli Łyko, Obtułowicz i Artur.

Polonia — Cracovia 2:1 (1:0). Bramki dla Polonii zdobyli Zgliński i Szczepaniak, dla Cr. — Zembaczyński.

Pogoń Lwów — Legia Warszawa 1:0 (0:0) Jedyne bramki zdobył w ostatniej minucie gry Niechciol.

TABELA LIGI PAŃSTWOWEJ

Nazwa klubu	Gier	Pkt.	St. br.
Ruch	6	11	32:8
Garbarnia	7	9	17:10
Wisła	6	8	12:17
L. K. S.	7	8	11:11
Polonia	8	8	8:9
Warta	6	6	16:10
Pogoń	5	6	8:7
Cracovia	8	6	8:9
Legia	7	5	6:9
Strzelec	8	5	7:13
Warszawianka	6	4	6:19
Podgórze	8	4	7:24

Czechosłowacja i Italia w finale mistrzostw świata

CZECHOSŁOWACJA — NIEMCY 3:1
AUSTRJA — ITALIA 0:1

Półfinałowe rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo świata przyniosły wczoraj dwa bardzo ciekawe wyniki.

Silnie faworyzowani Niemcy przegrali bezapelacyjnie do świetnie dysponowanych Czechów, w stosunku 3:1 (1:0). Bramki dla Czechosłowacji zdobyli Nejdlny, Sobota i Puc. Dla Niemców — Noah.

Niespodziewaną porażkę ponieśli w Turynie Austriacy, którzy przegrali do twardych i walczących z niesłychaną ambicją Włochów. Wynik zaledwie 0:1, a jedyna bramka padła w 24 minucie gry przez Ferrariego.

W czwartek Austria i Niemcy walczyły o trzecie miejsce, zaś Czechosłowacja i Włochy 10 bm. w Rzymie w finale.

Bieg na przełaj w Krakowie Orłowski (Pogoń Katowice) po raz drugi zdobywa puchar I. K. C.

W niedzielę odbył się tradycyjny bieg o puchar I. K. C. W biegu tym udział brało około 100 zawodników. Walka o pierwsze miejsce rozegrała się między utajenowanym zastępcą Kusego, Orłowskim III, a asem krakowskim Fiałką. Orłowski zwyciężył bez wysiłku. Wyniki biegu są następujące:

1) Orłowski (Pogoń Katowice) w czasie 11:52 min., 2) Fiałka (Cracovia) ok. 40 metrów w tyle, 3) Rak (Związek Strzelecki, Borszczów), 4) Stokłosinski (KS. kop. Brzeszcze), 5) Rzuciło (Cracovia), 6) Gałuszka (Brygada Częstochowa), 7) Ścieżor (Zw. Strzelecki Prokocim), 8) Wilim (Pogoń Katowice), 9) Paszniewski (Strzała Sosnowiec), 10) Herman (Zw. Strzelecki, Kozy).

„Admira“ Wiedeń bije reprezentację Śląska porażką 5:3 (2:1)

Wczoraj na boisku AKS, w Król. Hucie rozegrała drużyna mistrza Austrii „Admira“ drugie rzędowe spotkanie z reprezentacją Śląska, zakończone zasłużonym zwycięstwem wiedeńców. Publiczność, która w liczbie około 2.000 osób przybyła na boisko, była świadkiem pięknej gry.

„Admira“ zademonstrowała nam gre, stojącą na wysokim poziomie. Przewyższała Ślązaków pod wieloma względami, jak w technice, w ustawieniu, oddawaniu piłki i zespołowej grze. Braki te Ślązacy nadrobili ambicją i silną wolą uzyskania jaknajkorzystniejszego wyniku. Już pierwsze minuty wskazują na to, że gracze Śląska są stremowani, to też gra po naszej stronie nie „klei“ się. Wiedeńczycy łatwo dochodzą do pierwszej bramki, mianowicie, daleki strzał Holnemana puszcza Ziaja fatalnie. Wiedeńczycy w dalszym ciągu atakują bramkę Ślązaków i w 17 minucie znów Holnemana „bomba“ w górny róg uzyskuje drugi punkt.

Nagły wypad Pięca i po podaniu do Teubera, kończy się bramką dla Ślązaków. Gra jest teraz więcej wyrównana. Ślązacy dochodzą często pod bramkę wiedeńczyków, jednak trójka środkowa napadu zawodzi. Również wiele cierpi nasza linia napadu wobec słabej gry pomocy, która gra tylko w ofensywie. Wiedeńczycy mają okazję do podwyższenia wyniku, jednak poprzeczka ratuje.

Po przerwie na miejsce Gierona, wchodzi Wostal, wobec czego linia napadu gra bardziej skutecznie. W 4 minucie Holnemana po błędzie Stephana, uzyskuje 3 punkt. Po bramce tej zostaje słaby bramkarz Ziaja, zamieniony przez Andrychowskiego. Linia naszego napadu przeprowadza szereg obmyślanych akcji. Jedną z nich kończy się bramką Wostala. Wiedeńczycy zaś, rewanzują się w 15 minucie przez gólkę Duisburga. W dalszym ciągu przeważa wiedeńczyków w 21 minucie Duisburg po-

wyższą wynik na 5:2. W 23 minucie po zamieszaniu podbramkowym Wostal zdobywa 3 bramkę. Ślązacy mają jeszcze w 33 minucie okazję do poprawienia wyniku. Mianowicie po ręce obrońcy gości, sędzia dyktuje rzut karny, którego Stephan strzela w ręce bramkarza.

Ostatni kwadrans meczu obfitował jeszcze w liczne ciekawe momenty podbramkowe, jednak bramkarze są na stanowiskach.

Wiedeńczycy posiadali w linii napadu najlepszą część swojej drużyny. Specjalnie podobali się łącznicy Duisburg, Hohnehan. Vogel na lewym skrzydle był niewyczerpany w pomysłach. Najslabszym był Siegel na prawym skrzydle. W pomocy wybijał się ponad poziom kolegów: środkowy Hunenberge. Boczni wobec słabej gry naszych skrzydłowych, nie mieli trudnego zadania. Z obrońców lepiej wypadł Mitrnizka, Zöhner naogół dobrze.

W reprezentacji Śląska najlepiej zagrała obrona: Michalski i Stephan. Z pomocników stosunkowo podobał się Garuś. W linii napadu Wostal i Piec. Bardzo słabo grał Kania, a ogólnie reprezentacja ta grała słabiej od reprezentacji katowickiej. Sędzia p. Sabaud nie nadzwyczajny.

SPROSTOWANIE.
Wczorajszy wynik Admira — Śląsk powinien brzmieć 5:3, a nie, jak podano, 4:3.

Sport w Bielsku „BIALA“ LIPNIK — F. C. „STURM“ 3:1 (0:0)

Bramki dla Białej zdobyli Nowara, Ulicki i Dernał.
K. S. LESZCZYŃSKI — R. K. S. DZIEDZICE 2:1 (1:0)
W drugiej połowie meczu sędzia Figura

Z boisk śląskich

„CONCORDIA“ KNURÓW MISTRZEM POW. RYBNICKIEGO

W Czerwoncu odbył się wczoraj mecz pomiędzy miejscowym KS „23“ a „Concordia“ Knurów, który zakończył się wynikiem 3:3 (1:1). Przez powyższe zwycięstwo „Concordia“ zdobyła mistrzostwo klasy A, powiatu Rybnickiego, mając 9 pkt. przewagi nad drugim w tabeli KS „20“ Rybnik.

Gra sama należała do b. zaciętych, przyczem technice gości, Czerwonka przeciwstawiła ambicję, zdobywając zasłużony wynik remisowy.

K. S. „CONCORDIA“ KNURÓW — K. S. „WALKA“ MAKOSZOWY 6:4 (0:0)

W święto Bożego Ciała K. S. Walka gościł w Knurowie, gdzie poniósł niezasłużoną porażkę. Obie drużyny grały ambitnie i były w polu równe tak w technice i w starcie do piłki. Wynik remisowy odpowiadałby więcej przebiegowi gry. Pod koniec zawodów goście grają w dziewiątkę, gdyż sędzia wystawił dwóch najlepszych graczy gości. Bramki dla gospodarzy zdobyli Gajda 3, Hajduk, Bitner i Grzbiela po 1, dla gości Miła 2, Jalołowicki 1, Wyżgolik 1. Sędzia p. Szynik bardzo słaby i nie zawsze obiektywny.

KS. Walka rez. — KS. „Concordia“ rez. 3:4 (3:2)

RKS. ŁAZISKA GÓRNE — RKS. DAB 2:3 (0:2)

Bramki dla gospodarzy zdobył Turczyk. Rezerwy powyższych drużyn 5:2 dla Dabu, KS. ODRZA SZARLEJ — FORTUNA BRZOSOWICE 9:1 (5:0)

TABELA MISTRZOSTW KLASY A GRUPY II

	gier	bramek	pkt.
1. Policynj K. S.	15	56:18	25
2. Pogoń Katowice	15	46:23	20
3. K. S. Ligocłanka	14	30:21	17
4. K. S. Naprzód Katowice	14	35:31	16
5. K. S. Diana	13	28:41	11
6. K. S. Stadion K. Huta	11	27:18	11
7. T. S. 20 Bogucice	15	18:36	11
8. T. S. Czarni Oświęcim	14	21:59	7
9. Kolejowe P. W.	13	24:38	6

OSTATNIE WYNIKI Z KRAJU.
Kraków: Preussen Zaborze — Wisła I B. Kraków 1:1 (1:0).

Zawody lekkoatletyczne w Katowicach

Niedzielne zawody lekkoatletyczne, przeprowadzone przez K. K. S. „Pogoń“ na boisku miejskim w Katowicach, przyniosły nielada sensacje. Nareszcie udało się W. Chmielowi z „Pogoni“ pobić rekord śląski w skoku w zwyż, wynikiem 1,84 m.

Wynik lepszy od rekordu śląskiego uzyskał również Nowosielski w biegu 110 mtr. przez płotki, uzyskując czas 15,6 s. Rekord nie może jednak zostać uznany wobec wywrócenia jednego płotka.

Sensacją dnia był wynik Muellera w biegu na 60 m., który uzyskał czas lepszy od rekordu polskiego 6,6 s., niestety mierzony tylko dwoma stoperami.

Organizacja zawodów szwankowała. Wyniki są następujące:

- Bieg 60 m.: 1) Mueller (Pogoń) 6,6 s.
2) Chmiel W. (Pogoń), 3) Bieszczynski (Pogoń).
Bieg 110 m. przez płotki: 1) Nowosielski (Pogoń) 15,6 s., 2) Schneider (Pocztowe P. W.) 16,6 s.
Skok w zwyż: 1) Chmiel W. (Pogoń) 1,84 m., 2) Chmiel J. (Poczt. P. W.) 1,68 m.
Skok o tyczce: 1) Schneider (Pocztowe P. W.) 3,72 m.
Rzut dyskiem: 1) Chmiel J. (Pocztowe P. W.) 34,89 m., 2) Bieszczynski 34,58 m., 3) Schneider Poczt. P. W.) 31,96 m.

W dniu 17 bm. w Turynie odbędzie się mecz lekkoatletyczny Włochy — Polska. Niewątliwie Komisja sportowa P. Z. L. A. do reprezentacji Polski wstawi zawodników Nowosielskiego, Chmiela i Schneidera, którzy kilkakrotnie z powodzeniem reprezentowali barwy Polski i niewątpliwie również w Turynie nie zawiodą. Schneider jest pewien, że wynik 1,90 mtr., jaki osiągnął w Budapeszcie, jeszcze w roku biegi poprawi. Chmiel na zawodach z Włochami pewno uzyskać może drugie miejsce za Pławczykiem. Od Nowosielskiego lepszemu płotkarza Polska nie ma i w walce z Włochami ma on również szanse zdobycia cennych punktów.

wyklucza po dwóch graczy z obydwuch drużyn za ostrą grę.
B. K. S. BIELSKO — „HAKOAH“ BIELSKO 3:2 (0:2)

Do przerwy dla „Hakoahu“ zdobywa dwie bramki Wolmut. Po przerwie dla B. K. S. zdobył wszystkie 3 bramki Siedziński. W czasie zawodów wykluczył sędzia Siedlaczek z B. K. S. Zimera.

Wyścig kolarski „Siedmiu Groszy”

Kronika sportowa

ELIMINACJE LEKKOATLETYCZNE W WARSZAWIE.

W związku z meczem lekko-atletycznym Polska — Włochy w dniu 17 bm., w Mediolanie, odbyły się w Warszawie eliminacje lekkoatletyczne. Na 100 mtr. wygrał Trojanowski w słabym czasie 11,4 przed Czyżem. W skoku wdal pierwszy Sikorski 6,98, przed Trojanowskim 6,97 mtr.

DRUGI DZIEŃ KONKURSÓW HIPPIK- NYCH W WARSZAWIE.

W drugim dniu międzynarodowych konkursów hipicznych odbył się konkurs potęgi por. Nobile (Francja) na „Banica” i por. Brandt (Niemcy) na „Tora”.

POLSCY SOKOLI W BUDAPESZCIE.

Po rozegranych mistrzostwach świata w gimnastyce, Polacy zajęli w ogólnej klasyfikacji 10 miejsce. Konkurencje panów wygrali Szwajcarzy, zaś u pań Czechosłowacja przed Węgrami i Polską.

Zwycięstwo bokserów Policyjnego K. S. w Orzogowie

2 bm. wyjechała drużyna bokserka P. K. S. pod kier. komis. Urbańczyka i Maślanki: w osłabionym składzie bez Moczki i Gburskiego do Orzogowa, gdzie walczyła z Kl. Sp. 27 w safi p. Smyczka. Brak było Moczki i Gburskiego. Mimo osłabienia, zwyciężyła drużyna Pol. Kl. Sp. 10:6.

Wyniki walk są następujące:
Waga musza: Pawlica P. K. Sp. — Brabanski Kl. Sp. 27. Walka nierozstrzygnięta.

Waga kocijca: Nowakowski P. K. Sp. — Kubica Kl. Sp. 27. Wygrywa Nowakowski na punkty.

Waga piórkowa: Michalski P. K. Sp. — Wachowiak Kl. Sp. 27. Walka nierozstrzygnięta.

Waga lekka: Matuszczyk P. K. Sp. — Jona Kl. Sp. 27. Wygrywa na punkty Matuszczyk.

Waga półśrednia: Borys P. K. Sp. — Izurek Kl. Sp. 27. Wygrywa Izurek przez k. o. Nita Kl. Sp. 27. Wygrywa na punkty Nita.

Waga średnia: Urgatz P. K. S. — Jabłonski Kl. Sp. 27. Wygrywa Urgatz przez t. k. o. Waga półc.: Wrazidło P. K. S. — Szafraniec Kl. Sp. 27. Wygrywa Wrazidło przez t. k. o.

Sędziował red. Karaś bardzo dobrze. Wzdów około 400.

Drobne wiadomości sportowe

— Jak daleko posunięty jest w Czechosłowacji fanatyzm sportowy, świadczy o tem depesza, jaką wysłał jeden z praskich fryzjerów, do kierownictwa czechosłowackiej drużyny piłkarskiej w Turynie, następującej treści: — „Mecz z Niemcami musicie wygrać. Jako nagroda — bezpłatne golenie, całej drużyny piłkarskiej przez miesiąc”.

— Lekkoatleci fiński znajdują się w dobrej formie. Rekordzista światowy w oszczepie, Jaervinen rzucił obecnie stale ponad 70 mtr. Na metingu w Vasa, rzucił Jaervinen 73.04 m. Kulę wygrał Kuntsi 15,11 mtr., 110 płotki — Sjostedt 15,1. 400 mtr. — Strandvall 50,2 sek. 1500 mtr. — Snomela 4:04,8 min.

— Na zawodach „LA” w Chicago, Jim Bonthron uzyskał na 15000 mtr. doskonały czas 3:53,7 min. 800 mtr. — Hornbostel 1:52,3 min. 400 mtr. Fuqua 47,8 sek.

— W finale strefy amerykańskiej o puchar Davisa Ameryka prowadzi już 3:0 nad Meksykiem. Wood — Reys 6:3 6:2 6:2. Stoeften — Tapla 6:2 6:3 6:1. Lot, Stoeften — Topla, Nestre 6:4 6:4 6:4.

motocyklowe, na szosie, o mistrzostwo Zagłębia. W kategorii maszyn do 250 ccm., 8 okrążeń 52 km., pierwsze miejsce zajął Weyl z Unji Poznań, w czasie 0:3851,1 min. 2) Szusterówna — 1 godz. 4,10 sek. W kategorii do 500 ccm. zwyciężył Breslauer (S. K. M.) w czasie 50 minut, 16 sek. 2) Mieloch — Unja Poznań, w czasie 50 m. 40,2 sek. Geyer i Urbanke, wskutek defektu motoru musieli się wycofać.

kną nagrodę wędrowną, która jest do zdobycia na własność po dwukrotnym zlocie zwycięstwie. Oprócz tego zwycięzca, jak i dziewięciu następnych za nim kolarzy otrzyma wartościowe nagrody honorowe. M. jn. Śl. Klub Automobilowy w Katowicach ufundował nagrodę w formie b. ładnego aparatu fotograficznego

w cenie 120 zł.

A więc w niedziele wszyscy kolarze na start „Siedmiu Groszy”!

Zgłoszenia najpóźniej do 8 bm. przyjmuje Śl. Okr. Zw. Kolarski, Katowice, ul. 3 Maja 34. Wyścig dostępny jest dla wszystkich kolarzy, licencjonowanych w Polskim Zw. Kolarskim.

„Sokół” Mikołów zwycięża „Sokół” Zgoda w lekkiej atletyce 60:47

Onegdaj odbył się na boisku w Mikołowie mecz lekko-atletyczny pomiędzy „Sokołem” z Mikołowa a „Sokołem” ze Zgody, który zakończył się zwycięstwem Mikołowa w stosunku 60:47.

Wyniki — średnie — świadczą jednak o stałych postępach zawodników Sokola w lekkiej atletyce.

100 mtr.: 1) Harnos Alfred, czas 11,5 (Mikołów), 2) Haberstroh W. 12,1 (Zgoda), 3) Chmura Fr. 12,2 (Zgoda).

800 mtr.: 1) Luks Jerzy, czas 2,14 (Zgoda), 2) Szafraniec 2,17 (Mikołów), 3) Nowak Paweł 2,17,8 (Zgoda).

Pchnięcie kulą: 1) Langusz Feliks 12,87, 2) Jastrzembski Szczepan 12,17, 3) Kozubek 10,62, wszyscy Sokół Mikołów.

Skok w dal: 1) Harnos Alfred (Mikołów) 6,25 mtr., 2) Haberstroh W. (Zgoda) 6,06 mtr., 3) Jastrzembski (Mikołów) 5,87 mtr.

Rzut dyskiem: 1) Langusz Feliks (Mikołów) 38,50 (?), 2) Jastrzembski Sz. (Mikołów) 36,60, 3) Kozubek Paweł (Zgoda) 34,60.

Skok wzwyż: 1) Ciupka Gerhard (Zgoda) 1,55 mtr., 2) Kozik Helmut (Mikołów) 1,55 mtr., 3) Jastrzembski (Mikołów) 1,55 mtr.

200 mtr.: 1) Haberstroh W. (Zgoda) 24,6, 2) Harnos Alfred (Mikołów) 25,1, 3) Chmura Paweł (Zgoda) 25,2.

Rzut oszczepem: 1) Klachacz Józef (Mikołów) 45,11 mtr., 2) Grzomba Emanuel (Mikołów) 40,05 mtr., 3) Pawletko Paweł (Zgoda) 39,71 mtr.

1500 mtr.: 1) Luks Jerzy (Zgoda) 4,15,1, 2) Szafraniec (Mikołów) 4,55, 3) Nowak Paweł (Zgoda) 5,15.

Sztafeta 4 × 100 mtr.: 1) Mikołów, czas 48,05. 2) Zgoda, za zgubienie pałeczki została dyskwalifikowana.

Król (Mała Dąbrówka) wygrywa wyścig kolarski dla niestowarzyszonych

Wyścig kolarski dla niestowarzyszonych i nielicencjonowanych zawodników, organizowany ub. niedzieli przez firmę „Centrosport” w Katowicach, zgromadził na starcie 55 zawodników ze Śląska i Zagłębia. Zawody te wykazały znakomitą kondycję oraz znaczne przygotowanie kolarzy. Czasy uzyskane na dystansie 30 km. są doskonałe. Organizacja zawodów spoczywała w rękach zarządu Śląskiego Zw. Kolarskiego. Wyniki techniczne zawodów: — 1) Król Jan (Mała Dąbrówka) 50 min. 18 sek. 2) Koska Leon (Katowice), 3) Lorenc B., 4) Langer Karol (Zalężę), wszyscy w jednym

czasie z 1-szym zwycięzca. 5) Paliński Izidor (Łagiewniki) 51,20, 6) Szwarcer (Katowice), 7) Tutaj Henryk (Orzesze), 8) Szymała Eryk (Pawłów), 9) Klabisz Józef, 10) Godawa Antoni — czas 54,48.

Dziesięciu pierwszych zawodników otrzymało wartościowy sprzęt rowerowy, w postaci płaszczy i dętek rowerowych.

Zachęcony sukcesem tej imprezy, zamierza Śląski Związek Kolarski w najbliższym czasie urządzić drugie zawody dla niestowarzyszonych, które mają dać tak potrzebny kolarstwu śląskiemu narybek.

Sport w Zagłębiu Dąbr.

C. K. S. NA CZELE TABELI

Wczorajszy dzień mistrzostw kl. A w Zagłębiu nie przyniósł naogół niespodzianek, oczywiście prócz wyniku w Czeladzi, gdzie niespodziewano się porażki Zagłębia i w to w takim stosunku. W tabeli prowadzi zdecydowanie C. K. S., natomiast zamyka tabelę nadal... Hakoah.

C. K. S. — RUCH 2:0 (1:0)

Gra na niskim poziomie, w CKS. zawiódł atak, który grał bez braci Przybylków i Dyrdy, Janowskiego w pomocy zastąpił Daniel. Tyły CKS. natomiast grały wspaniale. Ruch grał beznadziejnie, nie przeprowadzając żadnych celowych posunięć. Podobał się bramkarz i środkowy pomocnik. Pierwsza bramkę z wolnego zdobywa Frej, druga Socha, Ruch nie wykorzystał kannego. Sędzia p. Błachut z Bielska b. dobry. Rezerwa CKS. wygrała 2:1.

ZAGŁĘBIE — BRYNICA 1:4

Niespodziewana klęska Zagłębia w Czeladzi. Goście pewni zwycięstwa napotkali na świetnie grającą, zwłaszcza w drugiej połowie Brynicę, która wygrała zupełnie zasłużenie. Zagłębie zdobywa bramkę przez Łukaszczyca z karnego. Z karnego wyrównuje Lewandowski, a wynik podwyższają Krzypiński, Myśliwiecki i Kohn. W Brynicy, w bramce grał Lach, którego debiut wypadł b. dobrze. Sędzia p. Bryła — dobry.

ZAGŁĘBIANKA — SOLVAY 1:2 (0:0)

Gra od początku do końca ostra, w pierwszej połowie ładna. Solvay z karnego zdobywa gola przez Morcinka, a drugiego Kuszewski, dla Zagłębianki Dupak. Przy stanie 1:1 sędzia za rękę Olesińskiego dyktuje karny, który zdecydował o zwycięstwie. Sędzia p. Szabas, skandaliczny, nie mógł utrzymać spokoju. Rezerwa Zagłębianki wygrała 2:1.

UNJA — POLICYJNY 3:0 (1:0)

Mecz lokalnych rywali pretendujących do mistrzostwa, zakończył się zwycięstwem Unji. Mecz ten prowadziło aż trzech sędziów — główny sędzia Rutkowski z Krakowa, linjowi, — Sznajder i Malow. Sędzia p. Rutkowski, w Sosnowcu wykazał swoją słabą formę, a w pewnej chwili po klótni... ustąpił sędziemu linjowemu, zmieniwszy decyzję. Bramki zdobyli Dudek 2 i Gwóźdź z karnego. W Policyjnym najlepszy bramkarz Kotwiec, zawiódł natomiast atak. W Unji dobry Wiśniewski i Dudek. Bramkarz Suwała nie miał pracy. Rezerwa Unji wygrała 5:1.

SARMACJA — HAKOAH 4:0

Gra b. gorąca, ponieważ obydwie drużyny chciały za wszelką cenę, uciec z niebezpiecznej strefy koscowej. Udaje się to Sarmacji, która grała z poświęceniem i... lepiej.

CYKLOH — GWIAZDA 1:0

KINERHT — SAMSON 2:2
MISTRZOSTWA MOTOCYKLOWE ZAGŁ.
Wczoraj w Zagłębiu odbyły się wyścigi

Zakończenie lotu Połudn.-Zachodniej Polski

Pierwszy przybył inż. Drzewiecki

W piątek między godz. 16 a 18 zleciały się na lotnisko krakowskie awionetki, mające brać udział w VI locie okrężnym im. pilota Fr. Żwirki. Nie przybyły dwie zapowiedziane maszyny, reszta wylądowała na lotnisku w Rakowicach w przepisany czas. W sobotę wczesnym rankiem wystartował do lotu południowo-zachodniej Polski 11 samolotów. Pierwszy o godz. 7 wznosił się samolot aeroklubu krakowskiego z Działowskim i Bezdkiem, poczem z kolei wystartowało 10 dalszych maszyn w odstęпах dwuminutowych, a mianowicie: Wieczorek i Lewkowicz w barwach Aeroklubu Krakowskiego, Orzechowski i F. Łukiński z Aeroklubu Łódzkiego, Kulpiński i Grodzki z Aeroklubu Krakowskiego, Kasprowski i Janota z Aeroklubu Śląskiego. Dalej druga śląska maszyna z Litwińskim i Stachu-

ła. Potem Witkowski i Dubaniewicz z Aeroklubu Łódzkiego. O godz. 7,16 wystartował znakomity konstruktor samolotów Drzewiecki z Dulebą w barwach Aeroklubu Warszawskiego. O godz. 7,18 bracia Wiktor i Władysław Chałupnicy z Aeroklubu Krakowskiego, Onoszko i Małysiak z Aeroklubu Warszawskiego. Ostatni wystartował Markowski i Kozioł z Aeroklubu Łwowskiego. Samolot, oznaczony nr. 5 wystartował do lotu, lecz przy wznoszeniu uszkodził się i musiał wycofać się z zawodów. (pa)

W niedzielę odbyło się zakończenie lotu okrężnego południowo-zachodniej Polski, przy wielkim zainteresowaniu publiczności, której zgromadziło się około 10.000 na lotnisku Rakowieckim. Gdy przybyli zawodnicy, odbyło się ich zgrupowanie według zdobytych punktów. Kolejno przylecieli: inż. Drzewiecki,

znany konstruktor samolotowy w Warszawie na R. W. D. 6. Następne miejsce zajęli znani lotnicy bracia Chałupnicy z Warszawy na R. W. D. 5. Miejsce 3 i 4 zdobyli piloci Witachowski i Orzechowski na R. W. D. 5. Piąte miejsce — Onosiński, również na R. W. D. 5. Dalsze miejsca zajęli zawodnicy ze Śląska, Wilna i Krakowa. Pilot Kulpiński z Krakowa wskutek uszkodzenia w motorze musiał wylądować w Zabierzowie. Pilot i maszyna wyszli z przygody cało.

Gdy już wszyscy piloci, biorący udział w locie, przybyli do Krakowa, odbyły się efektowne popisy. M. in. odbyło się lądowanie w zamkniętym kole. W czasie tej próby uszkodzony został samolot Markowskiego ze Lwowa i musiał się wycofać z popisów. Następnie był wyścig trzech samolotów myśliwskich oraz start aparatów „Mościce”.

Urządzony staraniem redakcji „Siedmiu Groszy”, wyścig kolarski, który odbędzie się 10 bm. na dystansie 100 km. wywołał na Śląsku zrozumiałe zainteresowanie.

Wyścig odbędzie się na trasie specjalnej trudnej, gdyż będzie on niejako doskonałym przygotowaniem naszych kolarzy do długodystansowego biegu na przestrzeni 200 km. o mistrzostwo Polski, który w tym roku odbędzie się w lipcu również na Śląsku. Organizatorowie kierowali się właśnie tą możliwością, że trasa biegu o mistrzostwo Polski pobiegnie najprawdopodobniej również przez miasteczka i wioski północnej części województwa. Na tej trasie odbędzie się w ogóle pierwsze wyścigi kolarskie, a więc wyścig nasz ma poniekąd charakter treningu.

Trasa biegnie z Katowic do Wilhelminy, skąd do Szopienic — Mała Dąbrówka — Siemianowice — Bańków — Brzeziny — Piekary — Świerklaniec — Żyglinie — Miasteczko — Tarnowski Górny — Świerklaniec — Piekary — Brzeziny — Łagiewniki — Król. Huta — Katowice.

Niewątpliwie ujęcie w sprężyste ramy takiego wyścigu na trasie wymaga od organizatorów b. wiele pracy, to też poczyniono już wszelkie przygotowania, gdyż wyścig poza charakterem sportowo-propagandowym ma i to zadanie, że wymaga on od zawodnika orientacji, przestrzegania ruchu kołowego i zastosowania się do ogólnych przepisów politycznych. Dlatego też zawodnicy będą musieli bacznie zapoznać się z wszelkimi trudnościami trasy, a zwycięzca na pewno zasłuży na miłośnego kolarza Śląska, bowiem dotychczasowe wyścigi kolarskie na Śląsku odbywały się przeważnie zawsze na jednej i tej samej trasie. Siłą rzeczy zawodnicy już tak świetnie znają każde wzniesienie i przeszkodę, że kiedy przychodziło im walczyć na szosach poza Śląskiem, poza małym wyjątkami trudno było dopatrzeć się ich wśród pierwszych 20. Od zawodnika wymaga się wszechstronności, a tej z pewnością nie nabędzie na wspaniałych szosach asfaltowych Śląska. Różnorodność trasy przyda się przeto naszym „asom”, którzy z pewnością nie będą stronili od naszego wyścigu.

Wyścig nasz jest jedynym, który zorganizowany zostaje przez polskie wydawnictwo śląskie i podobnie jak nasz Wiosenny Bieg na przełaj „Polonij” wypełnia ma charakter propagandowy, to też obowiązkiem każdego licencjonowanego kolarza jest stanąć do niego w niedzielę, dnia 10 bm.

Do naszego dorocznego wyścigu „Siedmiu Groszy”.

Naturalnie doceniając należycie, jaki trud ponoszą nasi kolarze, redakcja sportowa „Siedmiu Groszy” ufundowała pie-

„Pogoń” — K. „K. T.” 9:2

Przy szczerze wypełnionych publicznością trybunach i pięknej pogodzie odbyły się ostatnie rozrywki między Klubem Tenisowym „Pogoń” a K. K. T. Pogoń wygrała zdecydowanie w stosunku 9:2. Techniczne wyniki gier:

Single panów: Foerster — Steiner 3:1. Bratek — Grzesiok 3:6, 6:4, 6:3. Jochemczyk — Pielok 7:9, 6:3, 2:6. Stadler — Thomas 6:1, 6:4. Chojecki — Berman 6:1, 6:3. **Single pan:** Wretowska — Volkmer 0:6, 0:6.

Gajdzianka — Stephan 6:1, 2:6, 6:2.

Double: Bratek — Chojecki ca. Steiner — Pielok 6:2, 6:2.

Foerster — Stadler ca. Thomas — Grzesiok 6:4, 6:8, 7:5.

Mixed: Gajda — Foerster ca. Volkmer — Steiner sc.

Wretowska — Bratek ca. Stephan — Grzesiok sc.

Sensacją rozgrywek było zwycięstwo utalentowanej i świetnie dysponowanej Gajdzianki, która w trzech ciężkich setach pokonała rutynę K. K. T. — Stephanównę.

Z K. K. T. wybija się na pierwszy plan doskonały Grzesiok, z którym Bratek z trudem uporał się w trzech setach.

20 narodów w lekkoatletycznych mistrzostwach Europy

W Turynie odbyło się wczoraj posiedzenie komitetu europejskiego międzynarodowej Federacji Lekkoatletycznej w sprawie omówienia ostatecznych przygotowań i programu mistrzostw Europy, które odbędą się 7—9 września. Na posiedzeniu tem obecnym był delegat Polski, kpt. Misiński. Lista zgłoszeń do mistrzostw obejmuje 20 państw.

„Pogoń” katowicka na mistrzostwach juniorów i klasy „C.”

Tegoroczne mistrzostwa klasy C i juniorów były najliczniej obsadzone przez zawodników „Pogoni” katowickiej, która zgłosiła 27 zawodników w klasie C i 13 zawodników w juniorach, co stanowiło razem piątą część wszystkich zgłoszonych zawodników z całego okręgu, sięgającego od Cieszyna aż het pod Częstochowę. Zawodnicy „Pogoni” na boisku sportowym zdobyli zdecydowanie pierwsze miejsce, które odebrano im jednak przy zielonym stoliku.

Drużyna juniorów zdobyła 98 pkt., a mianowicie: Breslauer w biegach 60 m. 6 pkt., 100 m. 6 pkt., skok w dal 4 pkt., rzut dyskiem 2 pkt., skok wzwyż 5 pkt., prócz tego biegł w obu sztafetach, zdobywając 5 kt. Razem A. Breslauer zdobył 28 pkt., co stanowi niebyłe rekord. Dalsze pkt. zdobyli: Kapla w biegu 60 m. 4 pkt., w skoku wzwyż 3 pkt., bieg 100 m. 3 pkt., i udział w sztafetach. Jastrzębski: bieg 500 m. 5 pkt., Sznaas bieg 500 m. — 2 pkt., 150 m. 4 pkt., Klukowski: dysk — 4 pkt., Kidański: oszczep 5 pkt., skok w dal 6 pkt., Michalski: kula 1 pkt. Drużyny „Pogoni” w sztafetach 38 pkt. Wysitek ten został przy zielonym stoliku S. O. Z. L. A. zupełnie skreślony.

W klasie C punkty zdobyli: Natęwaiko w kulę 3 pkt., Offera w oszczepie 5 pkt., Dudzik w młocie 2 pkt., Bregula w biegu na 100 m. 2 pkt., 200 m. 3 pkt., Cieślak w biegu 800 m. 4 pkt., 400 m. 5 pkt., Wilim w biegu 800 m. 3 pkt., 1500 m. 6 pkt., Golbek 200 m. 5 pkt., Sobik 200 m. 2 pkt., 400 m. 4 pkt., Szymański tyczka 1 pkt., Bieszczyński dysk 3 pkt. W sztafecie 4x400 m. Pogoń zdobyła 6 pkt.

Przeciwko formie wyznaczenia zawodów jak i przeprowadzeniu zawodów o mistrzostwo juniorów i klasy C kierownictwo Pogoni zgłosiło protest do władz P. Z. L. A. motywując go następującymi brakami:

1) Władze S. O. Z. L. A. wyznaczając zawody o mistrzostwo klasy C i juniorów, zawiadomiły „Pogoń” w nieprzepisanym terminie, za ledwie na dwa dni przed zawodami. Pogoń nie mogła zawiadomić swoich wszystkich zawodników o terminie i konkurencjach.

2) Władze S. O. Z. L. A. nie wydały na żądanie wyciągu spisu zgłoszonych zawodników w P. Z. L. A. i na żądanie nie wydały potrzebnych klubowi kart zawodniczych, narażając klub na możliwość narażenia się na kary nieprzebrzegania przepisów.

3) Władze S. O. Z. L. A. przestrzegały przepisy o zgłaszaniu zawodników na zawody o mistrzostwo S. O. Z. L. A. li tylko do pewnej grupy klubów, gdy tymczasem inne kluby były protegowane w ten sposób, że zgłoszenia przyjmowano po wyznaczonym terminie, nawet na kilka godzin przed zawodami. Klub „Pogoń” przez to krzywdzące traktowanie poniósł szkody materialne i moralne.

4) Sędziowie S. O. Z. L. A. niepokoiili zawodników, żądając od nich wylegitymowania się, równocześnie grozili im policją i represjami, dążąc do uniemożliwienia zawodnikom Pogoni brania udziału w zawodach. Władze S. O. L. A. stanowisko sędziów lekkoatletycznych akceptowały.

5) Sędziowie S. O. Z. L. A. skrzywdzili zawodnika Pogoni Dudzika, który w rzucie młotem zajął miejsce drugie, a sklasyfikowany został na miejsce piąte.

6) Sędziowie S. O. Z. L. A. skrzywdzili zawodnika Pogoni Woźnickiego, zgłoszonego do biegu 400 m., którego wskutek omyłki do biegu nie dopuścili.

7) Sędziowie S. O. Z. L. A. zajęli jednostronne stanowisko przy dyskwalifikacji

drużyny sztafetowej Pogoni w klasie C w biegu 4x100, dyskwalifikując bez uzasadnionej przyczyny drużynę „Pogoni”, zaś w tym samym biegu tolerując przestępstwo przepisów innej drużyny.

8) Sędziowie S. O. Z. L. A. dopomagali zawodnikom innych klubów w zawodach, przez kopanie dołków na starcie.

9) Członkowie zarządu S. O. L. A. inspirowali do prasy wiadomości niezgodne ze stanem rzeczy i obrażające członków kierownictwa „Pogoni”.

10) Władze S. O. Z. L. A. unieważniły zdobyte punkty przez drużynę juniorów Pogoni, bez uzasadnionej przyczyny, na podstawie fałszywych zeznań członków zarządu S. O. Z. L. A. (n)

„Stadion”-„Sokół” (Czeladź) 97¹/₂-90¹/₂

Hartlik i Orłowska w rewelacyjnej formie

W ub. czwartek na boisku Tow. „Saturn” w Czeladzi lekkoatletyczny zespół Stadionu Król. Huta rozegrał mecz rewanżowy z miejscowym Sokółem.

Spotkanie to wywołało ogromne zainteresowanie, do czego przyczyniła się również piękna pogoda.

Drużyny żeńska i męska po powitanii się przedzieliły przed publicznością, poczem goście wręczyli Sokółom upominki w postaci 10 pięknych znaczków klubowych w futerale. Z drużyną Stadionu przyjechało kilku starszych panów, a między innymi p. Spaltenstein, prezydent Król. Huty.

Męska drużyna Sokola, walcząc bardzo ambitnie, odniosła nieznaczne zwycięstwo nad przeciwnikiem, w szeregach którego prawdziwą rewelacją byli Orłowska i Hartlik.

Poszczególne wyniki przedstawiają się następująco: Panie: 60 mtr.: Orłowska 8,2 sek. (Stadion), Segno 8,4 sek. (Sokół). 100 mtr.: Orłowska (St.) 13,4 sek., Segno (Sok.) 13,8 sek. 4x100 mtr.: Stadion, Sokół. Skok w dal: Nowakówna (St.) 4,50 mtr., Segno 4,39 mtr. Skok wzwyż: Kubianka (St.) 1,27 mtr., Murszanka 1,22 mtr. Kula: Orłowska 8,14 mtr., Nowakówna (St.) 8 mtr. Dysk: Żyłkówna (St.) 22,11 mtr., Nowakówna (St.) 21,35 mtr. Punktacja 42¹/₂ na 23¹/₂ dla Stadionu.

Zmiana terminarzu zawodów lekkoatletycznych okręgu śląskiego

W dniu 3 czerwca br. miały się odbyć zawody lekkoatletyczne reprezentacji Wilna i Śląska. W ostatniej chwili zawody te zostały odwołane.

W tym samym dniu odbyć się miały zawody lekkoatletyczne w Cieszynie

między katowicką „Pogonią” a tamtejszym A. Z. S. Zawody odwołane zostały z braku boiska sportowego.

10 czerwca br. odbyć się miały tegoroczne mistrzostwa klasy B mężczyzn i kobiet. Zawody te przełożone zostały

na 17 czerwca br. Podobnie jak zawody o mistrzostwo klasy A mężczyzn i kobiet, przesunięte zostały z 17 na 24-go czerwca br. Przesunięcie terminów przez władze S. O. Z. L. A. pokrzyżowały klubom lekkoatletycznym wszystkie plany.

K. S. „Pogoń”, który wycofał się z tegorocznych mistrzostw okręgowych, w dniach 10, 17 i 24 czerwca zamierza wysłać swoje drużyny lekkoatletyczne pań i panów na zawody poza teren okręgu. Kluby i stowarzyszenia, które w tych dniach urządzają zawody lekkoatletyczne, zechcą porozumieć się z kierownikiem K. S. „Pogoni” dr. Bałowskim, Katowice, gmach Województwa, pokój 360, wzgl. mieszkanie Katowice, ul. Kilińskiego 21.

Na 29 czerwca wyznaczony został tradycyjny mecz o nagrodę przechodnią prezydenta miasta Katowic dr. Kocura. Zawody przeprowadza K. S. „Pogoń”, który w roku ubiegłym zdobył nagrodę. Udział w zawodach biorą wszystkie zrzeszenia lekkoatletyczne z siedzibą w Katowicach, które w ostatnim czasie wznowiły swoją działalność i wykazały pragną swoją ruchliwość.

Poza „Pogonią” startować będą: Poczta P. W. Katowice z Schmidrem i Chmielem II, K. S. „06” Katowice, Kolejowe P. W. Katowice, nowo zorganizowana sekcja lekkoatletyczna przy K. S. „Strzelec”, Sokoli wystąpią zbiorowo pod nazwą okręgu katowickiego, w zawodach udział wezmą również zbiorowo zawodnicy S. M. P., P. Z. P. i klubów robotniczych. Chociaż nie ulega wątpliwości, że „Pogoń” wśród tak licznej konkurencji wyjdzie zwycięsko, jednak nie przyjdzie jej to łatwo, bo ma dużo słabych punktów, a pozatem czołowi lekkoatleci Nowosielski, Chmiel, Müller i inni, w zawodach tych udziału nie wezmą, absorbowani w innych imprezach.

7 lipca br. odbędą się zawody o mistrzostwo Polski, w których udział wezmą zawodnicy i zawodniczki Pogoni, przygotowując się do nich już dzisiaj bardzo starannie. (n)

MEBLE

Posiadamy na składzie w wielkim wyborze jak: sypialki, jadalni, meble kuchenne i pojedyncze. — Ceny niskie. — Sypialka już od zł. 345.

H. Rosenwald

KRÓL, HUTA, Szpitalna 4. Tel. 407-84.
Dostawa bezpłatna na cały Górny Śląsk.

Ogłoszenia

NOWY dom, piętrowy do sprzedania, Ochojec, ul. Źródlna 12. 2584d

„SINGER” maszyna 75 zł. Nowa maszyna 250 zł. Krawiecka maszyna 120 zł. na raty sprzeda: Katowice, Jagiellońska 7 m. 5.

Z ROZBIÓRKI cegieł w Murckach w pobliżu dworca tania do sprzedania 50 tys. cegły szamotowej i kliny (Kulmic), 200 sztuk okien żelaznych w wszelkich wymiarach, większa ilość zdrowego drzewa do budowy i różne inne materiały z cegiełni.

Przygody bezrobotnego Froncka

Przez gola i łąki
Froncek spaceruje, —
na świeżem powietrzu
wspaniale się czuje!

Nagle piękny kwiatek
zobaczył zdaleka,
pragnie go powąchać,
z zerwaniem nie zwieka.

Jaki kwiat cudowny,
co za woń wspaniała!
Z rozkoszy przedziwnej
aż dusza drży cała!

Lecz w kwiatka kielicha
osa się ukryła
i w Froncka nos czuły
swoją jad zapuściła...

(Ciąg dalszy następuje)

Miesięczna prenumerata „7 GROSZY” wynosi zł. 2,31
W kraju z przesyłką pocztową „ „ 2,31
Przy zamówieniu w urzędzie pocztowym „ „ 2,41

KONTO P.K.O. KATOWICE
Nr. 301.746

CENNIK
OGŁOSZEN
1 oole 35 x 67 mm. zł. 1,-
1 gł. drobne 20 gr. za s-o-